

پایانسز یوللار

(پوؤبست)

سائادەت ساتتار ئایتوغ

یانغین ئېلکتابلیری

ئېلکتاب ئىلگۈچى: یانغین ئېلکتاب گۇرۇپپىسى

پایانسز يوللار

- مېنى قاچانغۇچە ئالدىماقچە سىز ئادىل؟ سىزنى يەنە قانچىلىك ساقلايمەن؟ - مەن؟ سېنى قاچان ئالدىپتىمەن؟ -
ئۇنداقتا ئېيتىڭە، مېنى قاچان ئەمرىڭىزگە ئالسىز؟ قاچان ئۇچۇق - ئاشكارە ئەر - خوتۇن بولۇپ يۈرەلەيمىز؟ -
دېدىمغۇ؟ ئاز قالدى. مېنى بۇنداق قىيناۋەرمىگىن! - نىمە؟ مەن سىزنى قىيناۋاتامدىم؟ توۋا ماۋۇ گەپنى! بۇ گەپ
ئاغزىڭىزدىن قانداق چىقتى؟ مەن سىزنى ھېچقاچان، ھېچنىمىگە زورلىغان ئەمەسمەن! قانداق قىلغۇڭىز بولسا ھازىر
قايتا قارار چىقارسىڭىزمۇ كېچىكمەيسىز. - ئۆزۈڭنى بېسىۋال رەنا.. مەن ساڭا ۋەدە بەرگەن سېنى مەڭگۈ سۆيىمەن!
سەن ئۈچۈن ھەرقانداق نەرسىدىن ۋاز كېچىشكە رازىمەن. ساڭمۇ ئايان، ھېچقانداق سەۋەپسىزلا ئۇنىڭ بىلەن
ئاجرىشىشنى ئوتتۇرىغا قويسام ئۇ بۇ ئىشنى سۈرۈشتۈرۈپ ئېنىقلىمىغۇچە ھەرگىز بولدى قىلىۋەتمەيدۇ. - ئەمەسمە
ئاجراشماڭ! ئۇنىڭ بىلەن ئۆتۈۋېرىڭ، مەنمۇ توي قىلىشىم، ئۆي تۇتۇشۇم، بالىلىق بولۇشۇم، ئېرىم بىلەن قولتۇقلىشىپ
ياشىشىم كېرەك! ئەمدى بۇنداق ئۆتۈۋەرگۈم يوق، خوش! - توختاپ تۇرساڭچۇ رەنا؟ كېيىنمۇ ئاڭلىغىنە، مەن... مەن
ئىككىمىز دېيىشكەندەك قىلدىم. ئۇنىڭ ئىستاكىغا سەن بەرگەن دورىنى كۈندە ئاز - ئازدىن تۆكۈۋاتىمەن. ئۇنىڭدىن
قۇتۇلىشىمىزغا ئاز قالدى جېنىم! شۇندىن كېيىن ئىككىمىز ئەركىن - ئازادە ياشايمىز. مەڭگۈ بىر - بىرىمىزدىن
ئايرىلمايمىز! - راسما؟ مەن ئۈچۈن ئۇنىڭدىن راستىنلا كەچمەكچىمۇسىز؟ ئۇنى بۇ دۇنيادىن، تۇرمۇشىمىزدىن
يوقاتماقچىمۇسىز؟ رەنا بوينۇمغا ئېسىلىپ مېنى ئەسەبىلەرگە سۆيۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن كىلىۋاتقان
ئاياللارغا خاس، مەستخۇش قىلغۇچى شىرىن ھىدىنىڭ تەسىرىدىن كۆزلىرىم يۇمۇلۇپ كىتىۋاتاتتى. شۇ ئەسنادا
كۆڭلۈم بىر ئىشنى سەزگەندەك بولۇپ، كەينىمگە بۇرۇلدۇم. نىمىسىنى دەي؟ ئايالىم گۈلنەزەر غەزەپ بىلەن بىزگە
تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ چىڭ تۈگۈلگەن مۇشتۇملىرى توختىماستىن تىترەيتتى. كۆزلىرىدىن ئۈزۈلمەستىن
ئېقىۋاتقان ياشلىرى بولسا تومپىيىپ چىققان قورسىقىغا تاراملاپ تۆكۈلۋاتاتتى. ئۇ تىترەپ تۇرغان پۇتلىرىنى
تولىمۇ تەستە سۆرەپ مېڭىپ ماڭا يېقىنلاشتى ۋە: - شۇنداق، ئەمدى قارار چىقىرىدىغان ۋاقىتىڭىز كەلدى ئادىل،
قېنى ھۆكىمىڭىزنى ئاڭلاپ باقاي؟ مېنى ۋە قورسىقىمدىكى تېخى بۇ دۇنياغا كۆز ئاچمىغان بالىمىزنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ
ئۇنى ئەمرىڭىزگە ئالسىز شۇنداقمۇ؟ شۇ تاپتا كاللام يېرىلىپ كېتىدىغاندەك قاتتىق ئاغرىۋاتاتتى. نە گۈلنەزەرگە،
نە رەناغا نىمە دېيىشىمنى بىلمەيتىم. شۇ ئەسنادا ھۇدۇقۇش ۋە قورقۇنۇش ئارلىشىپ سەزگۈرلىكى قالايمىقانلىشىپ
كەتكەن نېرىپلىرىم ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىدىن ئايرىلالمايدىغانلىقىمنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى. بىرسى مەن ياخشى

كۆرىدىغان، مىنىمۇ جېنىدىن ئەزىز بىلىدىغان ئايالىم ۋە ئۇنىڭ قورسىقىدىكى ئىككىمىزنىڭ بالىسى. يەنە بىرى مېنى شىرىن خىيال، گۈزەل چۈشلەرگە، خۇشاللىق ۋە چەكسىز ھوزۇر قويندا ئەللەيلىتەلەيدىغان جەزىدار، گۈزەل قىز. ئۇ ئىككىلىسى ماڭا سوئال نەزىرىدە تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى. ئۇلار ئاخىرقى قارارىمنى ئاڭلىيالمىي قېلىشىدىن ئەنسىرىگەندەك ماڭا قەدەممۇ قەدەم يېقىنلىشىشقا باشلىدى. ئۇلار ماڭا يېقىنلاشقاندىن پۈتۈن بەدىنىمنى سوغۇق تەر بېسىپ، نېرۋىلىرىم قالايمىقانلىشىشقا ۋە پۇتلىرىم تىترەشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن ۋولقاندەك پارتىلاپ چىقىپ، كۆزلىرىمگە ياق، يۈرىكىمگە نەشتە كەبى سانجىلىۋاتقان ئۆتكۈر نۇرنىڭ زەربىسىگە ھەقىقەتەن ئاجىز كېلىۋاتاتتىم. ئۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن يۇلتۇنۇپ چىقىپ كېتىش خىيالغا كەلدىمۇ خۇددى نەچچە توننا تاش باستۇرۇپ قويغاندەك ئېغىرلىشىپ كەتكەن پۇتلىرىمنى پەقەتلا مېدىتالىدىم. نەپسىم سىقىلىشقا، تىنىم قىيىنلىشىشقا باشلىدى... تېلىفۇن ئەنسىز جىرىڭلىدى. چۆچۈپ كۆزلىرىمنى ئاچتىمۇ دەماللىققا نىمە ئىش بولغانلىقىنى، ئۆزۈمنىڭ نەدە ئىكەنلىكىمنى ئاڭقىرالماي، ئەترەپقا ئەنسىزلىك بىلەن قارىدىم. مەن ئۆز ئۆيۈمدە، كىرىسلىنىڭ ئۈستىدە يېتىپتىمەن. ئايالىمنىڭ تولىمۇ خاتىرجەم ھالدا تېلېۋېزور تېزگىنىنى ئۈستەل ئۈستىگە قويۇپ، تېلىفۇننى ئالغىلى ماڭغاندىكى ھالىتىگە ھاڭۋېتىپ بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يۈرىكىم جايىغا چۈشۈپمۇ قالدى. ئۇ!!! بەدىنىمدىن تېخىچە سوغۇق تەر قويۇلىۋاتقان بولۇپ، كىرىسلىدا تۈگۈلۈپ يېتىۋەرگەچ ئۇيۇشۇپ قالغان پۇتلىرىمنى ھەقىقەتەن مېدىتالىۋاتاتتىم. گۈلنەزەر تېلىفۇننى ئېلىپ «ئەسسالاھۇ ئەلەيكۇم» دېدى ۋە بىر ھازاغىچە تۇتۇپ تۇرۇپ قارشى تەرەپتىن سادا چىقىمىغاندىن كېيىن قويىۋەتتى. ئۇ چىرايىدىن ئازاپنىڭ سوغۇق نۇرلىرىنى چاچرىتىپ ماڭا بىر قاراپ قويغاندىن كېيىن نىمە دېيىشىنى بىلەلمىگەندەك كىرىسلىغا چۆكۈپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ گەپنى نەدىن باشلىشىنى بىلمەيۋاتتىم ئېنىق ئىدى. ئەلۋەتتە جېدەل-ماجىرانى كىم خالايدۇ دەيسىز؟ ئۇ سۆز باشلاپ «پارتىلاپ» كەتكۈچە بىرنىمە دېيىشىم كېرەك ئىدى. «كىمكەن؟» دەپ سورىدىم ئامال بار ئۆزۈمدىكى دەققە ئىچىدە پەيدا بولغان جىددىيلىكنى چاندۇرما سىلىققا تىرىشىپ. -كىملىكىنى مەن بىلەتتىمۇ؟ دېدى ئۇ سوئالغا سوئال بىلەن جاۋاب قايتۇرغۇچ ئەلەملىك كۆزلىرىنى ماڭا تىكىپ تۇرۇپ. ئۇنىڭ بۇ قاراشلىرىدىن كۈچلۈك بىر سىرلىق نۇر تارقاۋاتاتتى. بۇ نۇرنىڭ تەپتىدىن مەن بارغانسىرى كىچىكلەپ بىر چىكىتكە ئايلىنىپ يوقىلىپ كىتىش ئالدىدا تۇرغاندەك ھىسسىياتتا بولساممۇ ئۆزۈمنىڭ ئاشۇ نۇرنىڭ زەربىسىگە ئاجىز كېلىۋاتقىنىمنى چاندۇرما سىلىققا تىرىشاتتىم. -تېلىفۇننى سەن ئالغان تۇرساڭ؟ -ھە شۇ مەن خاتا ئېلىپ قايتىمەن. ئىزدەيدىغان ئادىمى ئالغان بولسا گەپ قىلار ئىدى؟ دېدى ئۇ ئۆزىنى تەستە بېسىۋېلىپ. -بۇ نىمە

دېگىنىڭ؟ يەنە گۇمانخورلۇق كېسىلىنىڭ قوزغىلىۋاتىدۇ ھە؟ ياندۇرۇپ ئۈرە بايقىنى نومۇرغا مەن ئېلىپ باقاي؟ تېلىفوننىڭ كەلگەن نومۇرنى كۆرسىتىش كۈنۈپكىسىنى ئاقتۇرىۋىدۇق بايقىنى كەلگىنى نومۇرى نائىنىق تېلىفون بولۇپ چىقتى. «ئۇغۇ ئۆيگە تېلىفون قىلىپ يۈرمەس» دەپ ئويلىغان بولساممۇ «ئىشتانغا چىققان كۆڭۈلگە تايىن» دېگەندەك خۇدۇكسىرەپ قوللىرىم يىنىك تىترەپ كەتتى. ئۆزۈمدىكى بۇ ھالىنى چاندۇرما سلىق ئۈچۈن «خاتا ئۇرۇپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپ قويۇپ بىر تال تاماكنى تۇتاشتۇرۇپ پەرۋاسىز قىياپەتتە تېلېفونغا قاراپ ئولتۇرىۋالدىم. شۇ تاپتا ھەر ئىككىلىمىزنىڭ كۆزى تېلېفوندا بولغىنى بىلەن تېلېفوندا ئېكراندا قايسى پروگراممىنى قويۇۋاتقىنىمۇ دەپ بېرەلمەيتۇق. مەن بايقىنى چۈشەنمەسلىكىم ۋە ھېچكىمدىن تېخىچە يۇلتۇنۇپ چىقىپ بولالمىغىنىم ئۈچۈنمۇ ئەيتاۋۇر يەنە سوغۇق تەرلەشكە باشلىدىم... بۇ تىمتا سلىققا يەنلا ئۇ بەرداشلىق بېرەلمىدى بولغاى سۆز باشلىدى. ئۇنىڭ بۇغۇلۇپ تۇرۇپ، ئۈزۈپ-ئۈزۈپ ئېيتقان سۆزلىرىدىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشىۋاتقىنىنى بىلىنىپ تۇراتتى. - بىز شۇنچە ئۇزۇن يىل مۇھەببەتلىشىۋاتتۇق... چوڭلارنىڭ قارشىلىقلىرىغا بويسۇنماي مىڭبىر جاپادا تويىمىزنى قىلدۇق. توي قىلغاندىكى خۇشاللىقىمىز ھېلىمۇ ئېسىڭىزدە باردۇ ئادىل؟ ئۇ چاغدا بىز دۇنيادىكى ئەڭ بەختلىك بىر جۈپلەردىن ئىدۇق... - ئەلۋەتتە ئېسىمدە خوتۇن. يەنە ئارتۇق گۇمان قىلىشنى باشلىدىڭ ھە؟ نىمە دىمەكچى ئىكەنلىكىڭنى مەن بىلىمەن. بولدى ئارتۇق گەپ ئەگىتىپ يۈرمىگەن مەن ھازىرمۇ، كەلگۈسىدىمۇ سېنى ياخشى كۆرىمەن. مىڭبىر جاپادا قۇرغان ئائىلىمىزنىڭ بەختىنى قەدىرلەيمەن. بىز ھازىرمۇ دۇنيادىكى ئەڭ بەختلىك بىر جۈپلەر. - مەن سىزنى دەپ نۇرغۇن نەرسىلەردىن ۋاز كەچتىم. بۇنىڭ ئۈچۈن كۆپ بەدەل تۆلىدىم. ئەلۋەتتە مەن بۇلارنى ئۆزۈم خالاپ قىلغان، ئۆكۈنۈشۈم يوق. لېكىن مەن سىزنىڭ ساداقىتىڭىزدىن باشقا نەرسە تەلەپ قىلىپ باقمىدىم... مېنىڭمۇ سىزنىڭ دىلىڭىزنى غەش قىلىدىغان سۆزلەرنى قىلغۇم يوق. ماشىنىنى ھەيدەپ بىر چىقىپ كەتسىڭىز سىزنىڭ نەدە، نىمىشلىرىنى قىلىپ يۈرگىنىڭىزنى بىلمەيمەن. - مەن سىرتلاردا ئويىناپ يۈرەمدىكەنمەن؟ دەپلا ئۇنىڭ سۆزىنى ئۆكتەملىك بىلەن بۆلۈۋەتتىم. - ئەمىسە مەنمۇ ئۆيىدىن چىقماي ئولتۇرسام بۇ تۇرمۇشنى قانداق قامدايمىز؟ يەنە كېلىپ مەندە يانفون بار، كالاڭنى ئىشلىتىپ باقساڭچۇ؟ مېنى ئىزدەيدىغان ئادىمىم بولسا نىمىشقا بىۋاسىتە يانفونۇمغا تېلىفون قىلماي ئۆيگە قىلىدۇ؟ - ئۇنىڭ كۈلۈشلىرىدىن ئايال كىشى ئىكەنلىكى ئېنىق تۇرسا؟ - ماڭا شۇ قەدەر ئىشەنمەمسەن؟ - سىزگە ئىشەنمە بولامدۇ ئادىل؟ ئۇ كۆزلىرىمگە سۇئال نەزىرىدە تىكىلىپ قارىدى. ئۇنىڭ بۇ قاراشلىرىدا كەسكىن سۇئال، گۇمان ۋە ئۈمىتسىز ئايالنىڭ بىچارە تەلمۈرۈشلىرى بار ئىدى. - بولدى ئەتە تېلىگىراق ئىدارىسىگە بېرىپ تېلىفون خاتىرىسىنى

تەكشۈرتەيلى! كىمنى ئىزدەيدىغانلىقى، كىملىكى شۇ چاغدىغۇ ئېنىق بولار؟ - ھاجەتسىز، پەقەت شۇنىلا سەمگىزگە سېلىپ قويماي ئادىل. مەن مېڭىرتەستە ئېرىشكەن بۇ تۇرمۇشىمىزدىن بىرەر چاتاق چىقىپ قالمىسىكەن، ئاتا-ئانىمىڭ، دوستلىرىمىزنىڭ ئالدىدا سۆز-چۆچەككە، تاپا-تەنگە قالمىساقكەنلا دەيمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر ھەرخىل كېسەللەر ئەتراپىمىزدا سەلدەك يامراۋاتىدۇ... - گەپ قىلمىسام تولا ھەددىدىن ئاشما ھە؟ مېنى نىمە كۆرۈپ قېلىۋاتىسەن؟ مەن كوچىدا ناشايان ئىشلارنى قىلىپ يۈرىدىغان ئادەممۇ؟ شۇ ئەسنادا پەستىن ماشىنىنىڭ سىگنال بەرگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. كۈندۈزى ماشىنا ھەيدەيدىغان خىزمەتدەشىمدىن ماشىنىنى تاپشۇرۇۋالدىغان ۋاقىتىم بولغان ئىدى. - مەن ماڭدىم، دېدىم ئامال بار ئاۋازىمنى ئۈنلۈك چىقىرىشقا تىرىشىپ. ئاسقۇچتىكى چاپىنىمنى ئالغاچ ئۇنىڭغا قاراپ قويدۇم. ئۇ يىغىدىن قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىنى تەستە يۆتكەپ ماڭا دومىسىپ قاراپ قويدىمۇ توي قىلغاندىن بېرى ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن «ئاللاھقا ئامانەت، يولدا دىققەت قىلىڭ» دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىدى... ماشىنىنى قوزغىتىپ ئازراق ماڭغاندىن كېيىن رەناغا تېلپۇن قىلدىم. ئەھۋال سورىشىپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن «باياتىن ئۆيگە تېلپۇن قىلىدىڭمۇ؟» دەپ سورىدىم. ئۇنىڭ «ھەئە» دەپ جاۋاب بېرىشىدىن ھەيران بولۇپ دەماللىققا نىمە دېيىشىنىمۇ بىلمەي قالدىم. - نىمىشقا بۇنداق قىلىسىز؟ ئىشقا چىقىدىغان ۋاقىتىمى بىلەتتىڭىزغۇ؟ گەپ بولسا ئەمدىلەتن يانفونۇمغا ئۇرسىڭىز بولاتتىغۇ؟ ئۇ ئۈنچىقىمىدى. ئۇنىڭ ئەتىگەن مەجەزى يوقلىقىنى ئېيتىپ تېلپۇن قىلغىنىنى ۋە ئۆزۈمنىڭ ئۇنى دوختۇر خانىغا بېرىپ تەكشۈرتۈپ بېقىشىنى ئېيتقىنىمنى ئويلاپ ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىپ «دوختۇر خانىغا باردىڭىزمۇ؟» دەپ سورىدىم. - ھەئە.. يانفونۇڭىزغا ئۇرسام ئىتىك... - تەكشۈرتتىڭىزمۇ؟ دوختۇر نىمە دەيدۇ؟ ئادەمنى ئەنسىرەتمەي تېز ئېيتىڭە؟ - مەن ئۆيدە قالغان گەپنى كەلگەندە دېيىشەيلى سىزنى ساقلايمەن خوش. ماشىنىنى يول ياقىسىغا توختىتىپ قويۇپ تاماكدىن بىرتال تۇتاشتۇرغاندىن كېيىن ئويلىنىپ قالدىم «رەنا نىمىشقا ئۆيگە تېلپۇن قىلغاندۇ؟ بۇنچە جىددى ئۇ ماڭا زادى نىمە دېمەكچىدۇ؟ گۈلنەزەر بىرەر ئىشنى سىزىپ قالغاندەك قىلدۇ. ئەگەر راستىنلا شۇنداق بولسا بۇ ئىشلارنى ئۇنىڭغا قانداق چۈشەندۈرەرمەن؟ باياتىن كۆرگەن چۈشلىرىم نىمىدىن دېرەك بېرىدىغاندۇ؟ ھەي... ئۆزۈمنىڭ شۇرى! ئەمدىكى گەپ بۇ ئىشنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشتا... قانداق قىلىسام بولار؟...» راستىن ئېيتىسام ئايالىمنى ھەقىقەتەن چىن دىلىمدىن ياخشى كۆرىمەن. ئۇنى ئالى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان مەزگىللىرىدىلا قوغلاشقان ئىدىم. ئۇنى شۇنچە كۆپ كۈشەندىلىرىمنىڭ ئارىسىدىن قەتئىي ئىرادەم، تىرىشچانلىقىم ۋە ئوتتەك قىزغىن مۇھەببىتىمنىڭ تۈرتكىسىدە ئاخىرى ئىندەككە كەلتۈرگەن ۋە ئۇنىڭ پاك مۇھەببىتى ئېرىشكەن بولساممۇ، ئىككىمىز ئىككى شەھەردىن بولغاچقا،

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئالى مەكتەپنى پۈتتۈرگەن ، مەن بولسام ھېچقانچە ئوقۇيالمىغان بىر ئاددى تاكسى شوپۇرى بولغاچ چوڭلارنىڭ توي ئىشىمىزغا قەتئىي قارشى تۇرۇشى نەتىجىسىدە تارتمىغان خاپىلىق، ئۇۋالچىلىقىمىز قالمىغان ئىدى. ئۇ ئاخىرى مۇھەببىتىمىزنى دەپ ھەممىدىن ۋاز كەچتى. يۇرتىدىن، خىزمىتىدىن، ئاتا-ئانىسىدىن ئايرىلىپ مېنىڭ قېشىمغا قايتىپ كەلدى. ئىككىمىزنى ئايرىۋېتىشكە كۆزى يەتمىگەن چوڭلارمۇ ھەرھالدا رازىلىق بىلدۈرۈپ تويىمىزنى قىلىپ قويدى. ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى خېلى يىللارغۇچە قىزىنىڭ مەندەك بىر يالاڭتۇشىنى دەپ شۇنچە يىللىق ئوقۇشىنى نەتىجىسىز ئاخىرلاشتۇرغىنىدىن نارازى بولۇپ، ماڭا تۈزۈك چىراي ئاچماي يۈرگەن بولسىمۇ، بىزنىڭ ئىجىل-ئىناق، خۇشال ئۆتۈۋاتقان كۈنلىرىمىزنى ۋە ئۆزلۈكسىز تىرىشچانلىقىمىزنىڭ نەتىجىسىدە بارغانسېرى ياخشىلىنىپ كېتىۋاتقان تۇرمۇشىمىزنى كۆرۈپ، بۇرۇنقى ئەندىشىلىرى تۈگەپ، بىزگە سۆيۈنۈش بىلەن ئۆمۈرلۈك بەخت تىلىشىدىغان بولغان ئىدى. گۈلنەزەرنىڭ ئاشۇ يىللاردىكى گۈلدەك چىرايى سەل-پەل سۇلاشقان بولسىمۇ يەنىلا ئۆز گۈزەللىكىنى، لا تاپىتىنى، مۇلايىم، ئوماق تۇرقىنى يوقاتمىغان ئىدى. ئاپىسىغا قۇيۇپ قويغا ندەكلا ئوخشايدىغان ئوماق قىزىمىزنىڭ تولىمۇ ئەقىللىق، ساغلام چوڭ بولۇۋاتقانلىقى مېنىڭ بۇ دۇنيادىكى يەنە بىر چوڭ خۇشاللىقىم ئىدى. گۈلنەزەر ئالى مەكتەپ تەربىيەسى ئالغان، ئەقىللىق ئايال بولغاچقا بارلىق زېھن-قۇۋۋىتى، ئۆگەنگەن بىلىملىرىنى قىزىمىزغا ئېرىتمەي سىڭدۈرۈشلىرىمىزنىڭ نەتىجىسىدە قىزىم باشلانغۇچتىن تارتىپ ئۇدا ياخشى ئوقۇپ، تاكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە چىققۇچىلىك سىنىپتىكى ساۋاغداشلىرىمىزنىڭ ئالدى بولۇپ ماڭدى، ئۇ ئوتتۇرا مەكتەپكە قەدەم ئالغاندىن كېيىن ئۆي بىلەن مەكتەپنىڭ ئارىسىنىڭ يىراقلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ ئۇنى مەكتەپ ياتىقىدا يېتىپ ئوقۇشقا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدۇق. كۈنلىرىم ئارا كۈندە بىر قىزىمنى يوقلاشتىن سىرت يەنىلا بۇ ئاۋات ، چوڭ شەھەرنىڭ كوچىلىرىدا تىنىمىمىز ئايلىنىش بىلەن ئۆتەتتى. ھەر كۈنلىكى نىسبەتەن مېنىڭ ماشىنىمغا چۈشكەن ھەرخىل يولۇچىلارغا ئۆز لايىقىدا مۇئامىلە قىلىپ بولالماي راستىنلا چارچاپ قالاتتىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈنلىرىمىز كۈچىيىپ كىتىۋاتقان قاتناش نىزاملارنىڭ چىڭلىقىدا سەللا بىخەستەلىك قىلىسام تاپقان پۇلۇم جەربىمىزدىن ئاشماي قالىدىغان ۋاقىتلارمۇ كۆپ ئىدى. بۇ چارچاش ۋە بىر نۇختىنى توختىماي چۆڭكەپ ئۆتۈۋاتقان رېتىملىق تۇرمۇش بەزىدە ماڭا شۇنچە مەززىسىز، ئەھمىيەتسىز تۇيۇلۇپمۇ قالاتتى. تۇرمۇشىمدا بىرەر يېڭىلىق ۋە ئۆزگىچە تەمىنىڭ پەيدا بولۇشىنىمۇ تىلەپ قالاتتىم بەزىدە ماشىنىمغا چىققان شوخ، چىرايلىق، ياسانچۇق، گەپدان قىزلارنىڭ چاخچاقلىرىمۇ خېلى ماسلىشىپ قويدىغان ۋاقىتلىرىم بولسىمۇ ئايالىم بىلەن قىزىم كۆز ئالدىمغا كىلىشىگىلا بۇ خىياللىرىمىدىن نومۇس قىلىپ، ھازىرقى تىنىچ-خاتىرجەم تۇرمۇشىمغا شۈكرى ئېيتاتتىم... بىرمۇنچە

تەسەۋۋۇر، ھەۋەسلىرىمۇ ئۇلار بىلەن چاخچاقلىشىپ قويۇش، كىرا ھەققىنى ئالماي ئاپىرىپ قويۇش بىلەنلا چەكلەنەتتى. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېچىلىك سىمىنىدا ئىشلەۋېتىپ، تاڭ ئاتارغا يېقىن ماشىنىنى توسقان چىرايلىق قىز رەنا بىلەن تۇنۇشۇپ قالدىم. ئادەتتە بۇنداق ۋاقىتلاردا ئۇچرىغان قىزلارنىڭ كۆپىنچىسى كېچىلىك بەزمىخانا ۋە ئاللىقانداقتۇر زىياپەتلەردىن تارقىغان، مەستخۇش ھالەتتىكى قىزلار بولغاچ ئۇنىڭ چىرايىغىمۇ قاراپ قويماستىن دېگەن جايغا ئاپىرىپ قويدۇم. يول بويى بىرەر ئېغىز مۇ پاراڭلاشمىدۇق. ئۇ ماشىنىدىن چۈشۈش ئالدىدا «خاپا بولمىسىڭىز بىر ئاز ساقلاپ تۇرغان بولسىڭىز ھايا بولمايلا چىقىمەن. يەنە بايقى جايغا قايتاتتىم» دېدى كۆزلىرىمگە ئىلتىجالق بىلەن تەلمۈرۈپ. «تايىنلىق يېنىدا پۇلى قالمىغاندۇ؟ ياكى مېنى يۇۋاش كۆرۈپ پۇل تۆلىمەيلا تىكىۋېتىش پىلانىنى تۈزۈپ بولغاندۇ؟» دەپ ئويلىغان بولساممۇ ئۇنىڭ سەمىمىلىك ۋە سەل جىددىيلىك چىقىپ تۇرغان چىرايىغا بىر قارىۋېتىپ «ماقۇل» دېگەن مەنىدە يىنىكلا باش لىڭشىتىپ قويدۇم. مېنى بۇنداق ئاخىمۇ قىلغانلار ئاز بولمىسىمۇ يەنىلا «قىزىلغان پۇل بەر دەپ ئېسىلىۋالغىلى بولاتتىمۇ؟ قاچىسا شۇ بىر قېتىملىق كىرا ھەققىدىن قۇرۇق قالارمەن؟» دەپ ئويلاپ ئۇلارغا ئارتۇق گەپ قىلىشنى خالىمايتتىم.. ئادەتتە مۇشۇنداق ئەھۋاللارغا يولۇققاندا ماشىنىنىڭ ئوتىنى ئۆچۈرۈپ قويۇپ، بىرەر تال تاماكنى بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ چېكىۋالاتتىمەن ئاندىن ماشىنىنى ئوت ئالدۇرۇپ كېتىپ قالاتتىم. ئەلۋەتتە ناگاندا بىرلىرى شۇ ئارىلىقتا قايتىپ چىقىپمۇ قالاتتى... دېرىزە ئەينىكىنى يېرىم چۈشۈرۈپ، تاماكا چېكىپ ئولتۇراتتىم. ئىشىكنىڭ تۇيۇقسىز ئېچىلىشىدىن ئىختىيارسىز چۆچۈپ ماشىنىغا چىقىۋاتقان بايقى قىزغا قارىدىم. ئۇ بايا ماشىنىغا چىققاندا ئادىتىم بويىچە چىرايىغىمۇ قارىمىغان، تەقى-تۇرقىغىمۇ دىققەت قىلمىغان ئىكەنمەن. ئۇنىڭ ئىشىكىنى ئەلەم بىلەن كۈچەپ يېپىشىدىن ۋە ئېغىر ئۇھسىنىپ، مەشىلداپ يىغلىشىدىن ھەيران بولۇپ ئۇنىڭغا سەپسىلىپ قاراشقا باشلىدىم. ئۇ مېنىڭ ئويلىغىنىمدەك كېچىلىك بەزمىلەردىن ياكى بىرەر سورۇندىن چىققاندا ئەمەس، كىيىملىرى شۇنچە ئاددىي، يۈزلىرى گىرىمىسىز ئىدى. ئادەتتە ساقلاپ تۇرىشىمنى ئېيتىپ چۈشۈپ كېتىپ ھاياشمايلا قايتىپ چىقىدىغانلاردەك ماشىنىنىڭ ئارقا ئورۇندۇقىغا چىقىپلا شىپىرىسىنى بىلىكىگە سانجىيدىغانلاردىنمۇ ئەمەستەك كۆرۈنەتتى. - نىمە بولدىڭىز؟ دېدىم مەن نىمە دېيىشىمنى بىلەلمەي سەل تۇرۇۋالغاندىن كىيىن، - كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ، ھەممە ئىشلار ئۆتۈپ كېتىدۇ. ئۇ سۆزلىرىمنى ئاڭلىمىغاندەك ئۆكسۈپ-ئۆكسۈپ يىغلاۋاتاتتى. - بايقى جايغا ئاپىرىپ قويامدۇم؟ دەپ سورىدىم مەن ئۇنىڭ بىرەر ئېغىز گەپ قىلىشىنى ئۈمىت قىلىپ. ئۇ توختىماي ئېقىۋاتقان ياشلىرىنى ئالقانلىرى بىلەن سۈرتكەچ ماڭمۇ قارىماستىن «ھەئە» دېگەندەك ئىشارىدە باش لىڭشىتتى. بىردەم ماڭغاندىن

كېيىن ئۇ يانفۇنىنى ئېلىپ بىرسىگە تېلىفۇن قىلدى. - ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالاھ ئاداش، ياخشى تۇرۇۋاتامسەن؟ ئويغىتىۋەتكىنىمى كەچۈرگىن... ياق، ياق يىغلىمىدىم ئەنسىرىمە. ئۇ شۇنداق دەپلا يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋالماي يىغلاشقا باشلىدى. - ئاداش قالدى گەپنى كۆرۈشكەندە دېيىشەيلى. مومامنىڭ كېسىلى يەنە قوزغىلىپ قالدى. ھازىر ھۇشسىز ياتىدۇ. مۇمكىن بولسا... ئازراق ياردەم قىلىپ تۇرغان بولساڭ... ۋاي بارمىدى دەمسەن؟ ھازىر شۇ يەتتىگە يەتتىدىن چىقىشىم... ئۇنىڭدىن پۇل ئەمەس بىرمۇنچە سېسىق گەپ ئاڭلاپ چىقتىم شۇ... ئۇنىڭ ئۆپكەسى ئۆرۈلۈپ، يىغا ئارىلاش ئۈزۈپ- ئۈزۈپ سۆزلەۋاتقىنى ئايان ئىدى. ئۇ ئاخىرىدا «ھە مەيلى ئەمسە سېنىمۇ خىجىل قىلماي، ئۇخلاۋەرگىن، باشقا ئامال تېپىلىپمۇ قالار» دەپ يانفۇنىنى قويغاندىن كېيىن يەنە ئۆكسۈپ يىغلاشقا باشلىدى. - مومىڭىز ساقسىز بولۇپ قالغانىدى؟ ئۇ يەنە جاۋاپ بەرمىدى، - بۇنداق يىغلاۋەرسىڭىز ئۆزىڭىزمۇ ئاغرىپ قالسىز. مومىڭىز نىمە كېسەل ئىدى؟ - يۈرەك كېسەل، زىققا كېسىلىمۇ بار. يېشى سەكسەندىن ئاشتى. ئۇ كېيىن داۋاملاشتۇرالمى يەنە يىغلاشقا باشلىدى. - بۇ يەردە باشقا بىرەر يېقىنلىرىڭىز يوقمۇ؟ - ... - ئاتا- ئانىڭىزچۇ؟ - مىنىڭ مومامدىن باشقا ھېچقانداق يېقىنلىرىم قالماي. - بولدى كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ، ئاللاھ ئاسانچىلىق بېرەر. ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ مومىسىنىڭ ھالىنى كۆرۈپ بۇ بىر جۈپ ئاجىزەگە ئىچىم ئاغرىپ يۈرەكلىرىم ئېچىشىپ كەتكەن ئىدى. ئۆيىنىڭ ھەممە يېرىدىن غېرىپلىق تۆكۈلۈپ تۇرغاندەكلا كۆرۈنەتتى. مومماي ئاللىنىمىلەرنىدۇر جۆيلىگىنىچە ھۇشسىز ياتاتتى. قىز بىلەن بىرلىكتە موممايىنى دوختۇرخانىغا ئاپاردۇق ۋە تاڭ ئاتاي دېگەندە بالىسىغا ئالدۇرۇش رەسمىيەتلىرىنى بېجىرىپ بولۇپ كۆڭلىمىز خېلى ئارام تېپىپ قالدى. موممايىمۇ ئارقا- ئارقىدىن ئۇرۇلغان ئۆكۈللەرنىڭ تەسىرىدىن ھۇشقا كېلىپ پۇشۇلداپ ئۇخلاشقا باشلىدى. - شۇ تاپتا سىزگە نىمە دەپ رەھمەت ئېيتىشىمىنىمۇ بىلمەيۋاتىمەن. پۇللىرىڭىزنى ئۇزۇنغا قالماي چوقۇم قايتۇرىمەن. دىدى قىز مىنى ئۇزىتىپ دوختۇرخانا ئىشىكىدىن چىقىۋېتىپ. - بولدى كۆپ ئويلىماڭ. ھەر نىمە بولسا چوڭ ئانىمىز خەتەرلىك باسقۇچتىن ئۆتۈپ كەتتى. ۋاقتىم چىقسىلا ئۇنى يوقلاپ كېلىمەن. بىرەر ئىش بولسا تېلىفۇن قىلارسىز. سىزمۇ ئۆزىڭىزنى ئاسراڭ يىغلاڭغۇ بالا. دىدىمىمەن ئۇنىڭ يىغىدىن قىزىرىپ كەتكەن چىرايلىق كۆزلىرىگە قاراپ چاخچاق قىلىپ. ئۇ خىجىللىق بىلەن پىسىسىڭىدە بىرنى كۈلۈپ يەرگە قارىۋالدى. بۇ ئىش بولۇپ نەچچە كۈنلەرگۈچە ياشانغان موممايىنىڭ مەيۈسلۈك، ئامالسىزلىق ۋە نىمىلەرنىدۇر ئىلتىجا قىلىۋاتقاندا نۇرسىز كۆزلىرى، ياداڭغۇ، كېسەلچان ھالىتى، قىزنىڭ يىغا تۆكۈلۈپلا تۇرىدىغان چىرايلىق كۆزلىرى كۆز ئالدىمىدىن كەتمىدى. ئۇنىڭ دوختۇرغا يىغلاپ تۇرۇپ بۇ دۇنيادا بىردىنبىر قېرىندىشى بولغان موممىسىنى قۇتقۇزۇپ قېلىشنى ئىلتىجا قىلىپ، نالە

قىلىشلىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ھەر قانداق ئادەمنىڭ ئىچى سىرىلمەي، يۈرەكلىرى تىترەپ، ئۆپكەسى ئۆرۈلمەي قالمايتتى. ئارىدىن نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتتى. ئەينى چاغدا قىزغا ۋە ئۆزۈمگە بەرگەن ۋەدەم بويىنچە موماينى يوقلاپ بارالمدىم. نەچچە رەت ئاشۇ دوختۇرخانىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن بولساممۇ، موماينىڭ ھازىرقى ھالىتىنى بىلىپ باققۇم كەلگەن بولسىمۇ ئۇلارنىڭ مېنى كۆرۈپ دوختۇرخانىغا تۆلىگەن پۇللار ئۈچۈن خىجالەتچىلىك تارتىپ، ئوڭايىسىزلىنىپ قېلىشنى خالىمىغانلىقىم ئۈچۈن ئۇلارنىڭ قېشىغا كىرىشتە ئىككىلىنىپ قېلىپ، ئارقامغا قايتتىم. ھېچبولمىسا تېلىفۇندا بولسىمۇ ئۇلارنى ئەھۋالىنى سوراپ تۇرمامىدىم دەپ ئەينى چاغدا قىزنىڭ تېلىفۇن نومۇرىنى سورىۋالدىم. ئارىدىن بىرەر ھەپتە ئۆتكەندە، بىر يۇلۇچىنى شەھەر سىرتىغا ئاپىرىپ قويۇپ قايتىپ كېلىۋاتقىنىدا موماينىڭ مەسئۇل دوختۇرخانىدىن تېلىفۇن كەلدى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ھېلىقى كۈنى بالىسىغا ئالغۇزۇش رەسمىيەتلىرىنى بېجىرگەندە ئالدىراشچىلىقتا بىمارنىڭ ھامىيىسى دېگەن ئورۇنغا تېلىفۇن نومۇرىمنى قالدۇرۇپ قويغان ئىكەنمەن. گەرچە موماينىڭ يېنىدا ئىزچىل ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىۋاتقان نەۋرە قىزى بولسىمۇ، دوختۇر ئۇ قىزنىڭ كىچىكلىكىنى بەزى ئەھۋاللارنى ئۇنىڭغا ئېيتىشتا ئىككىلىنىپ قېلىۋاتقانلىقىنى ۋە مېنىڭ ئۇلارنىڭ يېقىنى سۈپىتىدە مەسئۇل دوختۇرخانىنىڭ يېنىغا بېرىپ بەزى ئىشلارنى يۈز تۇرمانە سۆزلىشىشىمنى ئېيتتى. مېنىڭ نىمىشقىكىن ئۆزۈمنىڭ پەقەت ئۇلارنى دوختۇرخانىغا ئاپىرىپ قويغان شوپۇر ئىكەنلىكىمنى، ئۇلار بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋەتتىم يوقلىقىمنى ئېيتقۇم كەلمىدى ۋە دوختۇرخانىغا چۈشتىن كېيىن بارىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ تېلىفۇننى قويدۇم. - بىمارنىڭ ئەھۋالى ياخشى ئەمەس، دېدى دوختۇر بىر پارچە ئېغىر كېسەللىك ئۇختۇرۇشىنى ماڭا ئۇزاتقاچ، - يۈرەك كېسىلىگە ياندىشىپ كەلگەن زىققا ۋە كانايچە ياللۇغنى داۋالاش ھەقىقەتەن تەس. بىز خېلى تىرىشقان بولساقمۇ موماينىڭ يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغاچقا كۈچلۈك خېمىيىلىك دورىلارنى ئىشلىتىشكە ۋە يۈرەك ئوپراتسىيەسى قىلىشقا بولمايدۇ. بۇ يەردە يېتتۈر سىمۇ ئادەتتىكى ياللۇغ قايتۇرۇش ۋە قۇۋۋەت تۇلۇقلاش دورا-ئۇكۇللىرىنىلا ئىشلىتىپ داۋالايمىز. بۇنداق داۋالاشنىڭ موماينىڭ ئاغرىق ئازابىنى ئازراق يەڭگىلەتكەندىن باشقا ھېچقانچە داۋالاش ئۈنۈمى بولمايدۇ. ئەگەر خالساڭلار موماينى ئۆيگە قايتۇرۇپ كېتىپ ياخشىراق خەۋەر ئېلىۋېلىڭلار، كىيىنكى ئىشلاردا ۋە ئىدىيەڭلەردە تەييارلىق بولسۇن، بەلكىم بىرەر ئىككى ئايلىقلا ۋاقتى قالغان بولۇشى مۇمكىن... دوختۇر ئىشخانىسىدىن چىقىۋېتىپ بۇ ئەھۋالنى ئۇ قىزغا قانداق دېيىش توغرىلىق ئويلىنىپ قالدىم. بايا دوختۇرخانىغا كەلگەندە موماي ياتقان كېسەلخانىنىڭ ئەينەكلىك ئىشىكىدىن قاراپ موماينىڭ دېرىزە تەرەپكە قاراپ ياتقىنىنى، قىزنىڭ بولسا كارۋاتقان تېرەلگەن بىلەكلىرىگە يۆلىنىپ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى

كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ ئارامنى بۇزماسلىق ئۈچۈن ئاۋال مەسئۇل دوختۇر بىلەن كۆرۈشمەكچى بولۇپ ئۇنىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدىم. - ۋوي! ئادىلجان ئاكا! قانداق ئەھۋالغىز؟ ئەجەپ ئۇزۇن يوقاپ كەتتىڭىزغۇ؟ موما بۇ ھېلىقى كۈنى سېنى دوختۇرخانىغا ئەكىلىشىپ بەرگەن شوپۇر ئاكاش شۇ! قىزچاقنىڭ مېنى ئاغزى- ئاغزىغا تەگمەي ماختاپ مومايغا تۇنۇشتۇرۇشلىرىدىن ۋە ئىككەيلەننىڭ بەس- بەستە رەھمەت ئېيتىشلىرىدىن ئوڭايىسىزلىنىپ كەتتىم. - ھە، ھېچقىسى يوق، ئۇ كۈنى كىملا بۇ ئىشقا يولۇقسا شۇنداق قىلغان بولاتتى. نەچچە كۈندىن بۇيان يوقلاپ كېلىمەن دەپمۇ ئالدىراشچىلىقتا كېلىپ بولالمايدىم، بۈگۈن ماشىنىغا دەل مۇشۇ تەرەپكە كېلىدىغانلار چىقىپتىكەن يانا شىمدا سىلەرنى يوقلاپ ئۆتەي دەپ كىرىشىم... ياشانغان موماي كېسەل دەستىدىن خېلىلا سۇلىشىپلا قالغان بولسىمۇ يەنىلا گەپدان بولۇپ ئۇلار بىلەن مۇڭدېشىپ ئولتۇرۇپ باشتىكى ئوڭايىسىزلىقلاردىن خېلىلا قۇتۇلۇپ قالدىم. موماينىڭ ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن، خۇنۇك كۆزلىرى، تاتىرىپ كەتكەن نۇرسىز يۈزلىرىگە ۋە بىردەم- بىردەم نەپسى قىيىنلىشىپ خىقىراپ قىيىنلىشىلىرىغا قارىغانسىرى بايا دوختۇرنىڭ ئېيتقان سۆزلىرى ئىسىمگە كېلىپ تەسۋىرلىگۈسىز بىر بىئارامچىلىقتا قىيىنلاشتىم. ئالدىمدا قورۇنۇپقىنا كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرغان قىزغا بولسا مومىسىنىڭ ئەھۋالىنى قاچان، قانداق ئېيتىشنى ئويلاپ، ئويلىغانسىرى بېشىم قاتاتتى. - سەت بولدى ئادىل ئاكا، پۇللارنى ۋاقتىدا قايتۇرالمىدىم، ئۈرۈمچىدىكى تاغامغا تېلىفۇن قىلىۋىدىم ئۇزۇنغا قالماي ئامالنى قىلىپ ئەۋەتىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى... خاپا بولماي... - ۋاي نىمىلەرنى دەيدىغانسىز رەنا؟ بولدى ئۇ پۇلنىڭ گېپىنى ئەمدى ئېغىزىڭىزغا ئالماڭ. مومىڭىزنىڭ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئېلىڭ. - دېدىمەن دوختۇرخانا دەرۋازىسىغىچە ئۇزۇتۇپ چىقىپ، ئۈمچىيىپ تۇرۇپ ئاران شۇ سۆزلەرنى قىلىۋاتقان قىزنىڭ گېپىنى بۆلۈپ. - تاغىڭىزغا ئېيتىشىڭىز پۇلنىڭ ئامالنى قىلالمىسىمۇ ۋاقتىدا كىلىپ سىلەرنىڭ يېنىڭلاردا تۇرسا ياخشى بولاركەن. ئالمادىس بىرەر ئىش بولۇپ قالسا... - ئاغزىڭىزنى ئۈشۈتمىگە ئادىل ئاكا، خۇدايىم ساقلا... دېدى قىز تۇمشۇقلىرىنى ئۇچلاپ. - ھە، ئاللاھ خالىسا ياخشى بولۇپ كېتەر، ھازىرمۇ خېلى ياخشى بولۇپ قالغاندەك كۆرۈنىدۇ، شۇنداقتىمۇ سىزنى يالغۇزچىلىق تارتىپ قالارمىكەن دەپ... - كۆڭۈل بۆلگىنىڭىزگە رەھمەت، دېدى قىز دەرھال ئۆزىنى ئوڭشىۋالغاندىن كېيىن كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ. دوختۇر ھاۋالە قىلغان سۆزلەرنى ئېغىزىدىن چىقىرالمىي قايتىپ كەتتىم. ئۆزۈم يالغۇز قالغان پەيتلەردە ئويلايمۇ قالاتتىم. ناتۇنۇش بىر قىزنىڭ مومىسىنىڭ داۋالاش خىراجىتىنى تۆلۈۋېتىشىم بىرەر شەخسى غەرەزدىنمۇ قانداق؟ مەن ئۇ قىزغا قىزىقىپ قالدۇممۇ؟ ياق! مېنىڭ ئورنۇمدا كىملا بولسا موماينىڭ ئاشۇ ۋاقتتىكى ھالىنى كۆرسە ئىنسانلىق نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا چوقۇم قاراپ تۇرالمىغان بولاتتى. قىزنىڭ سەممىي ۋە

مۇلايىملىقى چىقىپلا تۇرىدىغان چىرايلىق يۈزلىرىگە نەچچە قېتىم تىكىلىپ قارىغىنىم راست، لېكىن، ئۇ قاراشلىرىم ئۇنىڭغا ئازراق بولسىمۇ تەسەللى ۋە خاتىرجەملىك ئاتا قىلىش ئۈچۈن بولغان ھەرگىزمۇ يامان غەرەز يوق. دېمىسىمۇ مۇشۇنداق بىر ئىلاجىسىز كۈنلەردە قالغان بىر ئاجىزگە يامان نىيەتتە بولسام مەن قانداقمۇ ئادەم، ئەر سانلىمەن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن ئۇنداق پايدىنى كۆزلەيدىغان ئەرلەردىن ئەمەس قۇمۇ؟ ئۇلارنىڭ ماڭا ئۇچرىشى بۇ بىر تەقدىرنىڭ ئورۇنلاشتۇردىشى بۇ ئاللاھنىڭ سىناقلىرىنىڭ بىرى ئەمەس دەپ كىمىمۇ ئېيتالايدۇ؟ شۇنداق، ئەمدى ئىككىلىنىۋەرمەي، خۇدۇكىسىرىمەي ئۇ ئىككى ئاجىزگە قولۇمدىن كىلىشىچە ياردەم قىلىشىم كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەرگىزمۇ قالايمىقان ئويلاردا بولمايلىقىم. ئۇلارنى ئۆز قېرىنداشلىرىم قاتارىدا كۆرۈشۈم، مۇئامىلە قىلىشىم كېرەك. شۇنداقلا مەندىكى خۇدۇكىسىرەش ۋە ئەندىشىلەر تۈگەپ ئۇلارغا قېرىنداشلىرىم سۈپىتىدە توغرا قارىيالايمەن. ئۆزۈم مۇ قىلىۋاتقان بۇ كىچىككىنە ياخشىلىقلىرىمنىڭ غەرەرسىز ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرگىنىمدىلا خۇشاللىققا ئېرىشەلەيمەن! مەن باشتىن ئاخىر ئاشۇ ئويلىغانلىرىمدەك قىلدىم. موماي ۋە رەنانى نەچچە كۈندە بىر يوقلاپ تۇردۇم. ئۇلار بىلەن بىرگە بولغاندا بۇرۇنقىدەك ئوڭايىسىزلىنىپ، قورۇلۇپمۇ كەتمىدىم. رەنامۇ دوختۇر ئىككىمىزنىڭ سەۋىرچانلىق بىلەن چاندۇرماي شەپە بېرىشلىرىمىزنىڭ نەتىجىسىدە مومىسىنىڭ كېسەللىك ئەھۋالىنى چۈشەندى. لېكىن ئۇ بىز ئەنسىرىگەندەك ئۆزىنى يوقىتىپمۇ قويمىدى. بەلكىم مومىسىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ تۇرغاچقا يۈرىكى سىزىپ بولغان بولسا كېرەك. ئۇ بىر نەچچە كۈن جىمغۇر، خىيالچان بولۇپ قالغاندىن كېيىن مومىسىنى ئۆيگە قايتۇرۇپ چىقىشقا قۇشۇلدى. شۇنىڭدىن كېيىن پات-پاتلا ئۇلارنى يوقلاپ تۇردۇم. ھەر قېتىم رەنالارنىڭ ئۆيىگە بارغىنىمدا ئۇ ئىككىيلەن تولىمۇ خۇشال بولۇپ كېتەتتى. موماي مېنى بەكلا چوڭ بىلەتتى. بارغىنىمدا ساقسىز بولۇشىغا، ئۇنىمىغىنىمغا قارىماي رەنانى ھېلى ئۇنى ھېلى بۇنى ئەكىلىشىگە، ياخشىراق تاماقلارنى ئىتىشىگە بۇيرۇپ پايىپتەك قىلىۋېتەتتى. بەزى كۈنى رەنا تىلفۇن قىلىپ مومىسىنىڭ مېنى تولا سوراپ كېتىۋاتقانلىقىنى ۋاقتىم يەتسە كىلىپ ئولتۇرۇپ كىتىشىمنى سورايتتى. ئەنسىرىگەن ئىش ئاخىرى يۈز بەردى... كېچىلىك ئىسمىمىدىن چۈشۈپ، ئۆيگە قايتىپ ئەمدى يېتىشىمغا رەناندىن تىلفۇن كەلدى. ئۇنىڭ ئەزەلدىن مېنىڭ ئۆيدىكى ۋاقتىمدا تىلفۇن قىلمايدىغانلىقىنى بىلەتتىم شۇڭا يۈرىكىم بىر ئىشنى سەزگەندەك قاتتىق ئېغىپ كەتتى. تىلفۇننى ئېلىشىمغا رەنانىڭ تېلىقىپ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم ۋە «ئۆزىڭزى تۇتۇۋېلىڭ، مەن ھازىرلا بارمەن» دەپ تېلىفۇننى قويدۇم. ئايالىمغا يېقىن دوستۇمنىڭ ئانىسى تۈگەپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ قويۇپلا ھەرھال يولغا چىقتىم. موماينى ئۇزۇتۇپ قويدۇق. رەنا نامازغا كەلگەنلەرگە ئېسىلىپ يىغلاپ نەچچە ھوشىدىن كەتتى. بۇ دۇنيادا

باشپاناھىسىزلا قالغان بىچارە قىزنىڭ نالە قىلىپ يىغلاشلىرى ھەرقانداق كىشىنىڭ باغرىنى ئەزمەي، كۆزلىرىگە ياش ئولاشتۇرماي قالمايتتى. ياشاش مۇددىتى توشقانلار، رىسقى تۈگىگەنلەر كىتىدىكەنمىز، ھايات قالغانلار يىغلىساقمۇ، قاقشىساقمۇ يەنىلا ھېچنىمىنى ئۆزگەرتەلمەي ياشايدىكەنمىز. رەنامۇ ئاستا-ئاستا تەقدىرگە تەن بېرىشكە باشلىدى. ئۇ ماڭا ئۈرۈمچىدىن نامازغا ئۈلگۈرۈپ كەلگەن تاغسىنىڭ موماينىڭ يەتتە نەزىرىدىن كىيىن رەنانى بىرگە ئېلىپ قايتماقچى بولغانلىقىنى، مۇشۇ يەردىكى يەڭگىسىنىڭمۇ ئۇنى تاغسى بىلەن كىتىشكە زورلىغانلىقىنى لېكىن، ئۆزىنىڭ قۇشۇلمىغانلىقىنى ۋە ئۇلارغا مومىسىنىڭ چىرىقىنى ئۆچۈرمەي مۇشۇ ئۆيدە ياشىغۇسى بارلىقىنى ئېيتىپ چىرايلىق ئۈزىتىپ قويغىنىنى ئېيتىپ بەردى. موماينىڭ ئۆلۈمىدىن كىيىنكى ۋاقتلاردا رەنانى دائىم دىگۈدەك يوقلاپ تۇرغان بولساممۇ ۋاقتنىڭ ئۆتۈشى ۋە رەنانىڭ ئەسلىدىكى خىزمەت ئورنىغا بېرىپ ئىشقا چۈشۈشى بىلەن ھەر ئىككىمىز ئۆز ئىشىمىز بىلەن ئالدىراش يۈردۈق. رەنا ئالى مەكتەپنىڭ ئاخىرقى يىلى ئوقۇشتىن چېكىنگەن بولۇپ، مەلۇم بىر ھۆسسىن تۈزۈش مەركىزىدە خىزمەت قىلاتتى. ئارىلىقتا ئۇنى بىر نەچچە قېتىم ئىزدەپ بېرىپ تەسەللى بەرگەچ يوقلاپ كەلدىم. بىچارە قىزنىڭ مۇسەبەت چۇلغىغان سۇلغۇن ھالىتى ئۇنى بارغانسىرى جىمغۇر، كەمسۆز قىلىپ قويغان ئىدى. كىيىن ئۇنى كۆپ ئىزدىيەلمىگەن بولساممۇ پات-پات تېلىفۇن قىلىپ ئەھۋالىنى سوراپ تۇردۇم. بىر كۈنى چۈشلەرگە يېقىن رەنا تېلىفۇن قىلىپ كۆڭلىنىڭ تولىمۇ يېرىملىقىنى، ئىشقا بارغۇسىمۇ يوق ئۆيدە ئولتۇرغىنىنى ئېيتتى. مەن ئۆزۈمنىڭمۇ مۇشۇ ئەتراپتا ئىكەنلىكىمنى، سەل تۇرۇپ كۆرۈشۈشىنى ئېيتىپ، بىكار بولۇپلا ئۇنى قېشىغا باردىم. رەنانىڭ ئۆيىگە يىتىپ كەلگىنىدە ئۇنىڭ چىرايى راستىنلا ئۇششۇك تەككەن گۈلدەك سۇلىشىپ قالغان بولۇپ تولىمۇ مىسكىن ۋە خىيالچان كۆرۈنەتتى. قىزنىڭ تاماق يىمىگەنلىكىنى پەرەز قىلىپ ۋە كۆڭلىنى ئازراق بولسىمۇ خۇش قىلىش ئۈچۈن يولدا كەلگۈچە ئېلىۋالغان تاماق ۋە ئۇششاق يىمەكلىكلەرنى ئۇنىڭغا ئۇزاتتىم. - ئەسلى سىزنى ئوبدانراق بىرەر يەرگە ئاپىرىپ بىرەر كۈن ئوينىتىپ كىلىش ئويۇمۇ بار ئىدى. بۈگۈن بۇ ئىشلار تۇيۇقسىز بولۇپ قالغاچقا ... كۆڭلىڭىزنى خۇش تۇتۇڭ رەنا. رەنا تەكەللۇپ بىلەن قولۇمدىكى نەرسىلەرنى ياخىتۇرغانلىقىنى بىلدۈرۈپ رەھىمەت ئېيتقاندىن كىيىن ئاشخانا ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپ كەتتى ۋە ئۇزۇنغا قالماي ئۇ نەرسىلەرنى تاۋاقلارغا ئېلىپ چىقىپ ئۈستەلگە تىزدى. - ھېلىمۇ ياخشى سىز بولۇپ قاپتىكەنسىز، بولمىسا بۇ كۈنلەرنى يالغۇز قانداقمۇ ئۆتكۈزەر ئىدىم؟ - دىدى رەنا ياش ئەگىگەن كۆزلىرىنى مەندىن قاجۇرۇپ تۇرۇپ، - نەچچە كۈن بولدى موماينى، ئاتا-ئانامنى، ئاكامنى چۈشەيمەن... ئاخشامقى چۈشۈمدە ئۇلار بىللە كۈلۈشۈپ ئولتۇرغۇدەك، مەن ئۇلارنىڭ قېشىغا بارماقچى بولۇپ يېقىنلاشساملا ئۇلار مېنى تۇنمىس بولۇۋېلىپ، قارىماي

ئولتۇرۇۋالغۇدەك، ئۇلارنىڭ سوغۇق چىرايىغا قاراپ شۇنچە ئازاپلانغۇدەكمەن. ئاۋازىمنى قۇيۇۋېتىپ يىغلىغۇدەكمەن. لېكىن ئۇلارنىڭ پەقەتلا كارى بولمىغۇدەك... - كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ رەنا، روھلار چۈشىگە كىرسە ياخشى دەيدىكەن. يىغلىسىڭىز ياخشى بولمايدۇ. ھەقىقەتتە دۇئا قىلايلى. ئىككىمىز ئۇنى بۇنى دېيىشىپ ئولتۇرۇپ رەنا دەملىگەن قىزىق چاي بىلەن مەن ئەكەلگەن نەرسىلەردە غىزالاندۇق. رەنا مۇ خېلى ئوڭشىلىپ قالغاندەك ئىدى. ئۇ ياقىتىن بۇ ياقىتىن پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپ رەنا بىر ھازا جىمىپ كەتكەندىن كېيىن: - ھازىر بۇ دۇنيادا سىزدىن باشقا يېقىنلىرىمۇ قالمايدىكەن ھىس قىلىمەن. مۇشۇ كەمگۈچە مۇشۇنچىلىك ئولتۇرۇپ پاراڭلاشقۇدەك پۇرسەتمۇ بولماپتەن، خالىسىڭىز مەن سىزگە مېنىڭ شۇنداقلا بىزنىڭ ئۆيدىكىلەرنىڭ بېشىغا كەلگەن قىسمەتلەرنى سۆزلەپ بېرەي. شۇ باھاندا ئىچىمۇ بوشاپ قالار، دىدى. مەن ئۇنىڭغا ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ باشلىشىپ قويغان بولساممۇ نىمىشقىدۇر قىزچاقنىڭ كۆڭۈل يارىلىرىنى تاتلاپ قويۇشىمدىن ئەنسىرەپمۇ قالغان ئىدىم. قىزچاق ئېغىر بىر خۇرسىنىۋەتكەندىن كېيىن كىرىسلىونىڭ يۇمشاق ياستۇقىغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ سۆز باشلىدى: - بۇ دۇنياغا ئاپىرىدە بولغان دەقىقىدىسىدىن باشلاپ ياشاش ھوقۇقىغا ئېرىشكەن بارلىق مەۋجۇداتلارغا ئوخشاشلا مەنمۇ زۇلمەتلىك تۈنلەرنىڭ بىرىدە يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچتىم. ئانامنىڭ ئوغۇز سۈتىدىن ۋە مېھرىبانلىق بىلەن پەپىلەشلىرىدىن بەھرىمان بولدۇم. قىسقىسى مېنىڭمۇ ھايات قىسمەتلىرى بىلەن لىق تولغان كىشىلىك ھايات بېتىم بولدى. لېكىن، مەن ئۆزۈم ئېرىشىشكە تىگىشلىك بولغان نەرسىلەردىن ھامان مەھرۇم بولىدىغانلىقىمنى، بۇنىڭغا ھېچكىمنىڭ چۈشەنچە بېرەلمەيدىغانلىقىنى ھىس قىلىدىم، نىمىشقا؟ تۇغۇلۇشۇم، ھاياتلىق ئۈچۈن ئۆزلۈكسىز ئىزدىنىش، تىرىشچانلىق كۆرسىتىشلىرىمنىڭ ھەممىسى ئوخشايدۇ-يۇ، ئېرىشكەنلىرىم باراۋەر ئەمەس؟! كىچىكىمدىنلا باشقا بالىلاردەك غەمىسىز كۈلۈپ، ئاتا-ئانامنىڭ باغرىدا شوخ ئەركىلەشلەر ماڭا نىسىپ بولمىغاندىن سىرت، بىر قېتىملىق كۈتۈلمىگەن ھادىسىدە خوشنىمىزنىڭ ئىتى مىنى رەھىمسىزلەرچە تالاپ كەتكەن بولۇپ، سول يۈزۈمدە ناھايىتى چوڭ تاتۇق ئىزى قالغان ئىدى. ھەر قېتىم ئەينەككە قارىغىنىمدا سول يۈزۈمدىكى بۇ قورقۇنۇشلۇق تارتۇق يۈرىكىمنى ئىزەتتى. ئەينەكتىكى ئەكسىمگە قاراپ ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا ئۆكسۈپ يىغلايتىم... شۇڭلاشقا ئۆزۈمنى ھەرقانداق كىشىدىن تۆۋەن چاغلايتىم. ئادەم بار يەرلەردىن ئۆزۈمنى قاچۇراتتىم. ئۆزۈمنى بىرەر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغاندەك، باشقىلار بەھرىمان بولۇۋاتقان ماددى ۋە مەنئىيەتلەردىن بەھرىمان بولالماسلىقىمنىڭ سەۋەبى ئاشۇ تاتۇقۇمدەك ھىس قىلىپ كۆنگەچ ئۆزۈمنى باشقىلار ئالدىدا ئەركىن-ئازادە تۇتالمايتىم. ئەتراپىمدىكى بارلىق كىشىلەرگە ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا تىرىشاتتىم. مومامنىڭ «بالام، ئاتا-ئاناڭدىن

كىچىك قالغان بولساڭمۇ سېنى ياتلارغا تەلمۈرتكۈزمەسلىككە تىرىشىمەن. چىراي ئۇنچە مۇھىم نەرسە ئەمەس، ياخشى خۇلقى - مېجەزىڭلا بولىدىكەن ھەممە ئادەم سېنى ياخشى كۆرىدۇ. پەقەت سەن ياخشى ئادەم بولساڭلا بولىدى. باشقىلارغا ياخشى مۇئامىلىدە بول. بىرەر تال چۈمۈلە چاغلىق نەرسىگە يامانلىق قىلساق ئۇ دۇنياغا بارغاندا جاۋابىنى بېرىدىغان گەپ، شۇڭلاشقا چوقۇم ياخشى ئوقۇشۇڭ، ياخشى ئادەم بولۇشۇڭ كېرەك. شۇندىلا ئاتا - ئاناڭنىڭ روھىمۇ گۆرلىكىدە خاتىرجەم ياتىدۇ. ئۆزۈڭمۇ خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرەلەيسەن، ياخشى كۈنلەرگە ئېرىشەلەيسەن...» دەپ باغرىغا بېسىپ ئۆكسۈپ تۇرۇپ نەسىھەت قىلىشلىرىدىن قەلبىمدە ھەردەقىقە «ياخشى ئادەم بولۇش» ئىستىكى غەلىيان سۈرەتتى. شۇنداق، مەن «ياخشى ئادەم بولۇش» نى ئارزۇ قىلدىم ۋە شۇ ئارزۇنىڭ تۈرتكىسىدە ھەر بىر قەدەمنى ياخشى ئىشلار ئۈچۈن باستىم. مومام «ياخشى» دېگەن ئىشلارنى قىلدىم «يامان بولىدۇ» دېگەن ئىشنى بىرلا ئاڭلىسام قايتا سادىر قىلىدىم. بۇنىڭ ئۈچۈن مەكتەپتىمۇ باشتىن ئاخىرغۇچە «ئۈچتە ياخشى ئوقۇغۇچى» بولۇپ ئوقۇدۇم. باشقىلار كۆڭلۈمگە ئازار بەرسىمۇ، كەمسىتىشىمۇ، مەنسىتىمەي مەسخىرە قىلىشىمۇ قىلچە كۆڭلۈمگە ئالمىدىم. ئۇنداقلارغا ئۆچمۈ بولۇپ قالمىدىم. ئاداۋەتمۇ ساقلىمىدىم. ماڭا يامانلىق قىلغان ياكى قىلماقچى بولغانلارغا ئەكسىچە ياخشىلىق قىلدىم. كاللامدىكى بىر مەۋھۇم كۈچ ئۆزۈمنىڭ ھامان ئۇلار بىلەن تەڭ تۇرغۇدەك سالاھىيىتىم يوقلىقىنى ۋە ئاشۇ تەڭ تۇرما سىلىقلىرىم، يامانلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاپ قايتۇرۇشلۇرۇم قانداقتۇر بىر ياخشى كۈنلەرگە ئېرىشىشىمنىڭ ئاچقۇچى بولۇپ قالدىغانلىقىنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى. ھاياتىمدا ماڭا تارتۇقلانغان «ئەمەلىيەتتە ئۆزۈمنىڭ نۇرغۇن تىرىشىشچانلىقلىرى بەدىلىگە كەلگەن» نەرسىلەرنىمۇ خۇددى بىراۋلار ماڭا ھەدىيە قىلىۋاتقاندەك، ئەسلى ئۇنىڭغا ئېرىشىش ھەقىقىي يوقتەك خۇشاللىق ۋە مەنۇنىيەت بىلەن قۇبۇل قىلاتتىم، قىسقىسى، ھاياتقا كۈلۈپ بېقىپ ياشاپ كەلدىم. بۇ ھاياتلىقتا مېنى ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان، كۆڭۈل بولىدىغان ئادەملەردىن مومام ۋە ئاكاملا بار ئىدى. لېكىن مەن مېنى ئۇغۇز سۈتۈمگە قاندۇرۇشقىمۇ ئۈلگۈرمەي ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلغان ئانام ۋە شۇنچە تىرىشىشساممۇ چىرايىنى چۈشۈمدە كۆرگەندەك ئەسلىيەلەيدىغان دادامنى دائىم سېغىناتتىم. ئۇلارنىڭ تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قېلىشىنى ئارزۇ ۋە تەسەۋۋۇر قىلاتتىم. يېشىم چوڭايغانسىرى بۇ خىياللىرىمنىڭ مۇمكىن بولمايدىغان رىئاللىق ئىكەنلىكىگە ئىشەندىم. ئىككى ئاجىز مەزلۇمەنى قانات ئاستىغا ئېلىپ كىچىككەنە ئەزىزلىك جاسارىتى بىلەن بىزگە ھامى بولۇپ كېلىۋاتقان ئاكام ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈپلا ئوقۇشتىن چىكىنىپ ئائىلىمىزنىڭ ئىقتىسادى يۈكسىمۇ ئۈستىگە ئالدى. «بۇرۇندىن دادام - ئاناملاردىن قالغان ئۆيلەرنىڭ ئىجارىسى بىلەن كۈنىمىزنى قامدايتۇق، كېيىن ئۇ ئۆيلەر چېقىلىپ ئورنىغا ئۈچ

يۈرۈش ئۆي بېرىلدى. ئۇ ئۆيلەرنىڭ بىرسىگە بىز كۆچۈپ كىرىپ قالغان ئىككىسىنى ئىجارىگە بەرگەن ئىدۇق. مومام ياشانغانسىرى كېسەلچان بولۇپ قالغاچقا ئۆيلەرنىڭ ئىجارىسى مومامنىڭ داۋالنىشىغا يېتىشمەيۋاتاتتى. ئاكام ۋاقىتلىق خىزمەتلەرنى قىلاتتى. تاپقان پۇللىرىنى ئۇدۇل ئەكىرىپ مومامنىڭ قولىغا تۇتقۇزاتتى ۋە ئۇنى ئەڭ ياخشى دوختۇرخانىلارغا ئاپىرىپ، ئەڭ ياخشى دورىلارنى ئېلىپ بېرەتتى. ماڭمۇ» سەن دېگەن قىز بالا ئۇنىڭ ئۈستىگە چوڭ بولۇپ قالدىڭ، ساۋاغداشلىرىڭنىڭ ئالدىدا يەرگە قاراپ قالساڭ بولمايدۇ» دەپ ئامال قىلىپ ھېچنەرسەمنى كەم قىلماسلىققا تىرىشاتتى. دۇنيادا مۇشۇنداق بىر كۆيۈمچان قېرىندىشىمنىڭ بولغىنى مېنىڭ ئالەمچە خۇشاللىقىم ۋە بەختىم ئىدى. ئەپسۇس... مەن ئالى مەكتەپكە چىققان پەيتلەردا ئاكام دادامنىڭ ئىدارىسىگە رەسمىي خىزمەتكە ئورۇنلاشتى ۋە خىزمەتكە بولغان سەمىمىيلىكى، تىرىشچانلىقىنىڭ نەتىجىسىدە تېزلا دەرىجىسى ئۆسۈپ بۆلۈم دەرىجىلىك كادىر بولۇپ قالدى. ھەرھالدا تۇرمۇشىمىزدىن غەم قىلمايتۇق. مومامنىڭ كونا كېسەللىرىمۇ ئاكامنىڭ ئىزچىل داۋالنىشى نەتىجىسىدە ياخشىلىنىپ قېلىۋاتاتتى. بىر كۈنى كەچلىك تاماق ۋاقتىدا ئاكام مومامغا ئۆيلەرنىڭ بىرسىنى سېتىپ مېنى داۋالنىشىنى ئويلاشقانلىقىنى مەسلىھەت سالدى. موماممۇ ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا ئىككىمىزگە ئۇزۇندىن ئۇزۇن دۇئا قىلدى. شۇنداق قىلىپ ئاكام ئاتا-ئانىمىزدىن قالغان ئۆيلەردىن بىرسىنى سېتىپ ئىچكىرى ئۆلكىلەرنىڭ بىرسىدىكى داڭلىق ھۆسن تۈزەش دوختۇرخانىسى بىلەن ئالاقىلاشقاندىن كېيىن مېنى يازلىق ۋە قىشلىق تەتىللەردە چىڭدۇدىكى بىر ھۆسن تۈزەش دوختۇرخانىسىغا ئارقىمۇ-ئارقىدىن ئاپىرىپ داۋالنىشى. داۋالنىش جەريانىدا كۆپ ئازاپ ۋە جاپالارنى چەككەن بولساممۇ سول يۈزۈمنىڭ تېرىسىنىڭ ئارقىمۇ ئارقىدىن قىلىنغان ئوپىراتسىيەلەرنىڭ نەتىجىسىدە بارغانسىرى ياخشىلىنىۋاتقاندىن ئالەمچە خۇش ئىدىم. ئۇھ... شۇنداق قىلىپ يۈزۈمدىكى تاتۇقۇمۇ ئاساسى جەھەتتىن ساقىيىپ ئادەم سىياقىغا كىرىپ قالدىم. قۇلۇقىمنىڭ يېنىدا ئازراقلا تاتۇق ئىزى بار لېكىن، ئۇنى باشقىلار ئاسان سىزەلمەيدۇ. ساقايغاندىن كېيىن ئەينەكتىكى ئۆزۈمگە سائەتلەپ قاراپ ئولتۇرۇپ كىتىپتىمەن. توۋا... ئاشۇ تاتۇق بولمىغىنىدا مەن ئەسلى تولىمۇ چىرايلىق قىز ئىكەنمەن. رەنا بۇ سۆزنى قىلىۋېتىپ ۋىللىدە قىزىرىپ ماڭا قاراپ كۈلۈپ قويدى. - كىيىن، دەپ گەپ باشلىدى قىز ئەلەم بىلەن بىر خۇرسىنىۋەتكەندىن كېيىن، - ئاكام توي قىلىدىغان بولدى... لايىقى مۇشۇ شەھەرلىك قىز بولۇپ، خېلى ھاللىق ئائىلىنىڭ ئەتىۋارلىق قىزىكەن. بۇ توي ئۈچۈن مومامنىڭ شۇنچە يىلدىن بېرى «يوق» دەپ تۇرۇپ ئاكامنىڭ توي ئىشىغا ئاتاپ يىغىپ قويغان تۈگۈچلىرى، ئاكامنىڭ ئىشقا چۈشكەندىن بېرى ئىقتىسادچىللىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپ يىغقان پۇللىرى پاك-پاكىز تۈگىگەندىن سىرت، ئۈرۈمچىدىكى تاغامغا يىگىرمە نەچچە مىڭ يۈەن

قەرز بولۇپ قالدۇق. نىمىلا بولسۇن يەڭگەمنى داغدۇغا بىلەن ھۆرمىتىنى قىلىپ كۆچۈرۈپ ئەكىلىۋالدۇق. ئاكاملار ئاتا-ئانىمىزدىن قالغان، ئىجارىگە بېرىۋەتكەن ئۆيىنى بىكارلىتىپ، چىرايلىق زىننەتلەپ، بىر ئوبدان سەرەمجانلاشتۇرۇپ ئولتۇرۇشتى. مەن مومام بىلەن بىللە تۇردۇم. كىم بىلسۇن؟! ئارىدىن بەش ئاي ئۆتكەندە ئاكام يەڭگەمنىڭ نەچچە دوستلىرى بىلەن ئۈرۈمچىگە ساياھەتكە كېتىپ ئارىدىن 3 كۈن ئۆتكەندە ئۆيگە ئاكامنىڭ جەسىدى قايتىپ كەلدى... ئۇلار ئولتۇرغان ماشىنا قاتناش ۋەقەسىگە ئۇچراپ ماشىنىدىكى يەڭگەمدىن باشقا ئۈچەيلەن قازا قىلغان ئىكەن. يىغلىدۇق، قاقشىدۇق ئامال قانچە؟ ئاكامنىمۇ ئاتا-ئانىمىڭ قېشىغا ئۈزۈتۈپ قويدۇق. يەڭگەم ئاكامنىڭ ئاخىرەتلىك ئىشلىرى تۈگەپ يەتتە نەزىرەسىنى بېرىپ بولغاندا ھوشىغا كەلدى. مومام ئىككىمىز كۈندە دېگەۋدەك ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي ھالىدىن خەۋەر ئالدۇق. يەڭگەم ۋە ئاتا-ئانىسى باشتا بىز بىلەن تەڭ يىغلاپ، ياشلىرىمىزنى سۈرتۈپ يۈرگەن بولسىمۇ كېيىن ئۇلار ئولتۇرۇۋاتقان ئۆي توغرىلىق ئوتتۇرىمىزدا زىددىيەت پەيدا بولدى. ئۈرۈمچىدىكى تاغام ۋە موماملار ئۇ ئۆيىنى سېتىپ قەرزلەرنى تۆلەپ ئاشقىنىنى يەڭگەم ئىككىمىزگە تەڭ بۆلۈپ بېرىش تەكلىۋىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋىدى. يەڭگەم «بۇ ئۆي ئەركىن ئىككىمىزنىڭ ئورتاق مۈلكى، ئۇ ئالغان قەرزلەردىن مەن خەۋەرسىز ھەم ئۇ قەرزلەرنىڭ مەن بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق. بۇ ئۆيىنىڭ ئىگىدارچىلىق ھوقۇقى ئەركىن ئۆلگەندىن كېيىن ماڭا تەۋە بولىدۇ.» دېگەن كېيىن چىڭ تۇرۇۋالدى. ھەتتا تاغامنىڭ «ئەينى چاغدا بېرىپ تۇرغان يىگىرمە مىڭ يۈەننى بەرسىڭىز ئۆي سىزگە قالسىمۇ قالسۇن» دېگىنىگىمۇ قۇشۇلماي، بىز بىلەن بۇنىڭدىن كېيىن ھېچقانداق ئالاقە قىلمايدىغانلىقىنى جاكارلاپ كىتىپ قالدى. شۇنداق قىلىپ مومام ئىككىمىز باشپاناھسىز قالدۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھېچقانداق ئىقتىسادى كىرىمىمىزمۇ يوق. مەن ئىلاجىسىز ئالى مەكتەپتىكى ئوقۇشۇمدىن چېكىندىم ۋە شەھىرىمىزدە يېڭىدىن ئېچىلغان ھۆسەن تۈزەش، چاچ لايىھەلەش سالونىغا شاگىرتلىققا كىردىم. بۇ مەركەزنىڭ مەسئۇلى زۆھرە ھەدەم مىنىڭ ئەھۋالىمنى بىلگەندىن كېيىن مىنى بىرەر يىلدىن ئارتۇق ھەقسىز تەربىيلىدى ۋە كىيىنكى يىلدىن باشلاپ ئۇستاملار قاتارىدا توختام بىلەن ئىشلەشكە ئېلىپ قالدى. مائاشىم مومام ئىككىمىزنىڭ تۇرمۇشىغا يېتەتتى لېكىن ئاكامنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ئەس-ھوشىغا كېلىپ بولالمايۋاتقان مومام نەچچە رەت كونا كېسىلى قوزغىلىپ يىقىلىۋىدى تۈجۈپۈلەپ يىغىپ قويغان پۇللىرىمىزمۇ تۈگەپ قاق سەنەم بولۇپ قالدۇق. نەچچە قېتىم ئىلاجىسىزلىقتىن يەڭگەمنىڭ قېشىغا پۇل سورايمۇ باردىم. لېكىن ئۇ مېنى ئىشىكتىنمۇ كىرگۈزمەي بىرمۇنچە تاپا-تەنلەر بىلەن يولغا سالدى. كېيىنكى ئىشلار دىمىسەممۇ سىزگە ئايان، سىزنىڭ ياردىمىڭىزدا مومامنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاليتىپ، ئۈزىتىۋالدىم. مەن بۇ دۇنيادا غەرەرسىز

ياردەم ۋە ياخشىلىقنىڭ بارلىقىغا سىزنى ئۇچراتقاندىن كېيىنلا ھەقىقىي ئىشەندىم. ئاللاھ خالىسا كېيىنكى ئۆمرۈمدە قىلغان ياخشىلىقىڭىزنى چوقۇم قايتۇرۇشقا تىرىشىمەن. - ۋاي- ۋوي بولدى قىلغى، دېدىم مەن مۇڭلىنىپ، خىياللارغا ئەسرا بولۇپ قايىقلارغىدۇر تىكىلىپ قالغان كۆزلىرىمنى قىزغا يۆتكەپ، - ئەمدى ئۇ ئىشلارنى تىلغا ئالسىڭىز سىزدىن راستىنلا خاپا بولۇپ قالمەن جۇمۇ؟! رەنا ئوڭايىسىز ھالدا ماڭا قاراپ پىسىسىڭىدە كۈلۈپ قويدى شۇندىن كېيىن ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا تىل بىلەن ئىپادىلەپ بولغىلى، كۆرگەنلەرگە چۈشەندۈرۈپ بولغىلى بولمايدىغان بىر خىل مۇناسىۋەت شەكىللىنىشكە باشلىدى. ۋاقىت چىقىسىلا تېلىفون قىلىشىپ، ئىزدەشىپ تۇرىدىغان، نەچچە كۈن كۆرۈشمىسەك دېرىكىمىزنى قىلىشىپ تۇرىدىغان بولدۇق. ئۇنىڭ بەزى چاغدىكى شوخلۇق بىلەن ئەركىلەپ قويۇشلىرى ماڭا گۈلنەزەر بىلەن يۈرىۋاتقان ۋاقىتلىرىمىزنى ئەسلىتەتتى. مۇھەببەت ئاجايىپ بىر سىرلىق نەرسە ئىكەن دەپ ئويلاپ كىتەتتىم، گۈلنەزەرنى قوغلاشقان ۋاقىتلىرىمدا پۈتۈن دۇنيا گۈلنەزەر ئىدى. ئۇنىڭسىز مەن ۋە مېنىڭ كەلگۈسىۈمىمۇ تەسەۋۋۇر قىلالمايتتىم. ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورقۇنۇشلۇق ئىش يوقتەك بىلىنەتتى. ھازىرچۇ؟ ئوخشاشلا بىر- بىرىمىزنى ياخشى كۆرىمىز، لېكىن ئۇ ۋاقىتلاردىكىدەك ئوتتەك قىزغىنلىق يوق. بىر بىرىمىزگە يەنىلا بەك كۆڭۈل بۆلىمىز- يۇ بەزىدە قارشى تەرەپنىڭ مەۋجۇتلىقىغا ئانچە ئېرەنشىپمۇ كەتمەيمىز. ئۇ تۈگمەس كورىيە فىلىملىرىنى كۆرۈش، تورغا چىقىش بىلەن ئالدىراش. ھەتتا مەن بارغاندا تامىقىمنى، چېپىمنى ئالدىمغا ئەكىلىپ بېرىشتىن، ئەتىگىنى بىر قۇر كىيىمىمنى ۋە ناشتلىقىمنى تەييارلاپ قويۇشتىن باشقا ئىشنىڭ ھەممىسى تېلېۋىزور كۆرۈش ۋە تورغا چىقىشتەكلا. ئۆي جاھازلىرىدىن تارتىپ چىنە- قاچا، كىيىم- كېچەكلىرىگۈچە كورىيەنىڭكىنى ئىشلىتىشكە باشلىغىنى يەتمىگەندەك تېخى كورگەن فىلىملىرىدىكى پىرسوناژلار بىلەن مېنى سېلىشتۇرۇپ «قاراڭ ئۇلارنىڭ ئەزىزلىرى ئاياللىرىغا بەك كۆيۈندىكەن، بەك مېھرىبانكەن، مۇلايىم، سىلىق- سىپايىكەن...» دەپ ۋايىساپ كېتىشىلىرىچۇ؟ بەزىدە ئۇنى تېرىكتۈرۈپ ئويىنغۇم، ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشقۇمۇ كىلىپ قالىدۇ. لېكىن ئۇ پۇرسەت بەرمەيدۇ. قېرىشقاندا مېنىڭ شۇنداق قىلىشىمنى ئويلىغان، دەم ئالغان ۋە كەيپىياتىم چاغ ۋاقىتلاردا قويۇلىشىچۇ تېخى لەنەتتەككۈر كورىيە فىلىملىرىنىڭ! يىللار ئۆتكەنسەرى ئەر- خۇتۇن ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا يەنە بىر خىل مۇناسىۋەت شەكىللىنىپ قېلىۋاتقاندا ھىسسىياتىمۇ كېلىپ قالمەن. خۇددى كىچىكىمىزدىنلا بىر ئۆيدە چوڭ بولغاندەك، يەنە ئۆمرۈمىزنىڭ ئاخىرىغۇچە بىرگە ياشىشىمىز بېكىتىلىۋېتىلگەندەك. ياشلىقتىكى قىزغىن مۇھەببەتنىڭ ئورنىنى يۈكسەك بىر ئائىلىۋى مەسئۇلىيەت ئۈستىگە ئېلىۋالغاندەك... كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتۈۋەردى. ئايالىم كورىيە فىلىملىرىگە، كومپيۇتىرغا ۋە پات- پات يانفۇنۇمنى

ئاق تۇرۇپ قويۇشتىن باشقىغا قىزىقمايدۇ. مەن بولسام شەھەر كوچىلىرىنى كۈندە نەچچە رەت موكدەك ئايلىنىپ چارچايمەندە كېلىپ تامىقىمنى يەپلا تېلىۋېزورغا چەكچىيىپ ئولتۇرغان ئايالىمغا قاراپ بىر ھومىيىپ قويغاندىن كېيىن ياتاق ئۆيگە كىرىپ ئۆزۈمنى كارۋاتقا ئاتقىنىمىلا بىلىمەن، تاڭ ئاتىدۇ. يېقىندىن بېرى تۇرمۇشىمىزدا يېڭىلىق ۋە ئۆزگۈرۈشلەر بار دېيىلسە ئەمدىلا ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 2-يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان قىزىمنىڭ جېدىلىنىڭ كۆپىيىپ كېتىۋاتقىنىدا «يانفۇن ئېلىپ بەرسەڭ بولاتتى دادا، پالانى سودا سارايدا پۈكۈنى ماركىلىق كىيىمنىڭ باھاسىنى چۈشۈرۈپ سېتىپتەن ساۋاغداشلىرىمدىن نەچچىسى ئاپتۇ، ماۋۇ سومكام مودىدىن قالدى، ھازىر بىزنىڭ سىنىپتىكى ھېچكىم مەكتەپ ئاشخانىسىدىن تاماق يېمەيدۇ.» دېگەندەك تاپا-تەنە ئارىلاش ئەركىلەشلىرىلا ئىدى. ھەپتە ئىككى كۈن ئۆيدە قىزىمىز بار چاغدىلا خۇلۇم-خوشنىلىرىمىز بۇ ئۆيدىمۇ ئادەم بارلىقىنى، ئادەملەرنىڭ ئاۋازى چىقىۋاتقىنى بىلىشەمدىكىن دەپمۇ قالمىمەن. بىر شەنبە كۈنى چۈشلەردە رەنانىڭ خىزمەت ئورنىغا يېقىنراق تەرەپكە بىر يولۇچىنى ئاپىرىپ قويغاندىن كېيىن نىمىشقىدۇر چۈشلۈك تاماقنى رەنا بىلەن بىرگە يېيىشنى ئويلاپ ئۇنىڭغا تېلىفۇن قىلدىم. رەنا چۈشلۈك تاماق يەپ بولغىنىنى لېكىن ھازىر بىكار ئىكەنلىكىنى، بىردەم پاراڭلاشقۇسى بارلىقىنى ئېيتتى. مەن ئۇنى يېقىن ئەتراپتىكى بىر چايخانىغا باشلاپ كىردىم. بىز يالپۇز چېيىنىڭ خۇشبوۋى ھىدلىرىدىن، راھەت بېغىشلىغۇچى تەمىدىن ھوزۇرلانغاچ ئۇ يەر بۇ يەردىن ناھايىتى كۆڭۈللۈك پاراڭلىشىپ ئولتۇردۇق. نىمىشكىن ئۇنىڭغا باشقىچە نىيىتىم يوق دېيەلسەممۇ يېقىندىن بېرى ئۇنى دائىم كۆرگۈم، پاراڭلاشتۇم كېلەتتى. ئۇنىڭ ماڭا قىزغىن مۇئامىلە قىلىشىدىن، شوخ كۈلكىلىرىدىن ئۇزۇندىن بېرى تاپالماي يۈرگەن بىرەر نەرسەمنى تېپىۋالغاندەكمۇ بولاتتىم. چايخانىدىن چىققاندىن كېيىن ئۇنى ئۇ ئىشلەيدىغان دۇكانغا ئاپىرىپ قويۇپ يەنە ئۆز ئىشىم بىلەن بولدۇم. كەچتە ئايالىم، قىزىم بىللە تاماق يەپ ئولتۇرغاندا ئارىدىكى جىمجىتلىقنى يەنىلا قىزىم بوزۇپ بۇرۇنقىدەكلا كىيىم جوداسى قىلغىلى تۇردى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ئۇ كۆرۈپ قويغان كىيىمنى ئەتىلا ئېلىۋالماستاق ئۇ كىيىم سېتىلىپ تۈگەپ كېتەرمىش. ئاپىسى ئۇنىڭ قىش كېرەي دەۋەتقاندا يازلىق يەنە كىلىپ ئۇنچە قىممەت كىيىمنى ئېلىشىغا قەتئىي قارشى تۇرغانلىقتىن ئۇ مېنى ئىندەككە كەلتۈرمەكچى بولۇۋىدى مەنمۇ ئاپىسىنىڭ گېپىنى قۇۋۋەتلەپ قويدۇم. ئويلىمىغان يەردىن قىزىم ئورنىدىن تۇرۇپلا: - ھە، سىرتتا قىزلار بىلەن چايخانىلاردا خەجلەپ يۈرسەڭ بولىدىكەنۇ ماڭا پۇل خەجلىسەڭ ئىچىڭ ئاغرىيدىكەن ھە؟ دېدى كۆزۈمگە تىكىلىپ تۇرۇپ. بېشىمدىن بىر چېلەك سۇنى قويىۋەتكەندەك ئەندىكىپ كەتتىم: - نىمە دەۋاتسىەن؟ ئاغزىڭغا كەلگەننى جۆيلىمە! - يالغانمىتى؟ مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم! ھەممە ئەرلەر ئازسىمۇ مىنىڭ دادام ئۇنداق قىلمايدۇ دەپ

يۈرۈپتىكەنمەن. ئىست سېنىڭ ھالىڭغا! ئۇنىڭ تەستىكىگە قانداقلارچە بىر شاپلاق سالغىنىمنى ئۆزۈممۇ بىلمەيلا قالدىم. ئۇزۇندىن بېرى جىمجىتلىق قاپلىغان ئۆيىمىزدە تۇيۇقسىزلا جېدەلنىڭ پىلتىسىگە ئوت يېقىلىپ كەتتى... قىزىمغۇ يىغلىغىنچە ياتاق ئۆيىگە كىرىپ جىمىپ كەتتى. لېكىن، ئايالىم بۇ ئىشنى قانداقلا چۈشەندۈرسەم چۈشىنىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. بىر تالاي جەڭگى-جېدەلدىن چاپىمنى كىيىپلا ئۆيىدىن چىقىپ كېتىپ ئاران قۇتۇلغان بولدۇم. كەچكى كۈزنىڭ سوغۇق شامىلى مېنى خېلىلا سەگىتىپ قويغان بولسىمۇ ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئايىقى چىقماس كوچىلاردا نەگە بېرىشىمنى بىلمەي نىشانسىز چۆڭىلەپ يۈرىمەن. كاللامدا يەنىلا تۈگىمەس سوئاللار «مەن نېمىنى خاتا قىلدىم؟ بىر قىز بىلەن چايخانغا كىرگىنىم راست، لېكىن، مەن ئۇنىڭغا يامان غەرەزدە بولىدىم. يامان كۈنلەردە قالغىنىنى كۆرۈپ بىر ئادەم، ئەركەك بولۇش سۈپىتىم بىلەن كىچىككەنە ياردەم قىلدىم. ئۇنىڭ يالغۇزلۇقتىن، مۇسەبەتتىن چۈشكىنلىشىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئانچە-مۇنچە تەسەللى بەردىم. يوقلاپ تۇردۇم. ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولسام خۇشال بولۇپ قالدىغىنىمۇ راست. مەن بارلىق ئىنسانلارغا ئوخشاشلا روھى ھەمراھقا، مەنىۋى كۆيۈنۈشكە، تەسەللىگە، خۇشاللىققا مۇھتاج! ئەلۋەتتە بۇنى باشقىلاردىن كۈتمەسلىكىم كېرەكلىكىنىمۇ بىلمەن. لېكىن ئايالىمنىڭ يات بىر قىز بىلەن ئىزدىشىپ يۈرگىنىمنى قۇبۇل قىلالمايدىغانلىقىمۇ ئەقىلگە سىغمايدىغان ئىش ئەمەس. ئۇمنى ئۆزىنىلا سۆيىسە، بىكار بولسىلا ئۆيىدىن چىقماي ئولتۇرسا دەپ ئويلايدۇ. لېكىن يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قىلچىمۇ يېڭىلىق قالمىغان تۇرمۇشىمىزدا مىنىڭ قانچىلىك بۇرۇختۇم بولۇپ كەتكىنىمنى بىلمەيدۇ. ئۇنىڭچە كىرىمىنى يۇيۇپ، تامىقىمنى ئىتىپ، ئۆيلەرنى پاكىز تۇتۇپ... ئولتۇرۇپلا بەرسە ئۇنىڭ زىمىسىدىكى مەجبۇرىيەت ئادا بولغان بولىدۇ. لېكىن مىنىڭ يەنىلا يېڭى توي قىلغان ۋاقىتلاردىكىدەك ئۇنىڭ بىلەن قانماي مۇڭداشقۇم، كوچا چۆڭىلىگۈم، باغچىلارنى ئايلانغۇم، يامغۇرلۇق كۈنلەردە قولتۇقلىشىپ قايسىدۇر بىر ناخشىلارغا غىڭشىپ، روماننىڭ ھىسلىرىغا چۆمۈلۈپ ماڭغۇم، قارلىق داللىلاردا قوغلىشىپ ئوينىغۇم كىلىدۇ. مەن بىر روماننىڭ، ھىسسىياتچان ئەر. مەن بارغانسېرى ئۇنى مەن ئۆلۈپلا قالسام ياكى بىرەر يېرىم يارىلانمىسا، ئىز-دېرەكسىز يوقاپ كەتمەسەملا باشقا ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلمەيدىغاندەك ھىس قىلىپ قالمىمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرەر يىلدەك بولدى ئىككىمىزگە ئاران تەستە نىسىپ بولىدىغان سۆزلىشىش پۇرسەتلىرىمۇ تۇتۇقسىز ئىشلارنى تاللىشىپ قېلىش بىلەن كۆڭۈلسىزلىك ئىچىدە ئاخىرلىشىدۇ. ئىككىلىمىز نازۇك ۋە قوپال بولۇپ قېلىۋاتقاندا گەپلىرىمىز پەقەتلا بىر يەردىن چىقمايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ مېنىڭدىن قۇسۇر ئىزدەپلا بىردەمدە تاپىدۇ ۋە دومىسىپ تېلېفونۇزغا قاراپ بىر ئولتۇرسا ئۇنىڭ قاچانلاردا يېنىمغا كىرىپ ئۇخلىغىنىنىمۇ سەزمەي

قالىمەن. ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بېرىۋاتقان بۇ ئىلىمان مۇناسىۋەتتىن مىنىڭ ئىچىم قانچىلىك سىقىلغىنى بىلەن ئۇ قىلچە سەزمىگەندەك ئىدى. مەن ئەر بولۇش سۈپىتىم بىلەن بۇ ۋەزىيەتنى ئوڭشاش ئۈچۈن تىرىشماقچىمۇ بولدۇم. ئۇنىڭغا بىر دەستە گۈل سوۋغا قىلىۋىدىم ئۇ خۇشال بولۇشنىڭ ئەكسىچە «پۇلنى بۇزۇپ نەچچە كۈندىلا سۇلىشىپ قالىدىغان نەرسىنى ئېلىپ نىمە قىلىسىز؟ ئەجەپ بۇرۇن بۇنداق قىلمايتىڭىز، گۈل سوۋغات قىلىشنى بىرەر قىز ئۆگۈتۈپ قويغان ئوخشىمادۇ؟ ماڭا دىيەلمەيۋاتقان بىرەر گېپىڭىز بولسا بۇنى بەرمىسىڭىزمۇ دەۋەرسىڭىز بولىدۇ...» دېگەندەك سوغۇق گەپلىرى بىلەن ئىللىشقا تىرىشىۋاتقان يۈرىكىمگە بىر چېلەك سۇنى تۆكۈپلىۋەتتى. قۇربان ھېيتتا قىزىم بىلەن دىيىشىپ ئۇنىڭغا بىر دانە يۇڭ پوپايغا سوۋغات قىلىۋىدىم يەنىلا نەتىجىسى ئوخشاش بولدى. ئۆكتەبىر بايرامدا ئائىلە بويىچە ئۈرۈمچىگە بېرىپ ساياھەت قىلىپ كېلىش پىلانىنى تۈزۈپ ئۇنىڭغا دىۋىدىم ئوخشاشلا «پۇلنى بۇزمايلى» دىيىش بىلەن چەكلىنىپ قالدۇم. ئىچىمدە تايىنلىق كورىيە فىلىملىرىنىڭ داۋامىنى كۆرەلمەي قېلىشىڭىزدىن ئەنسىرەپ مىنىڭ بارلىق تىرىشچانلىقىمنى بەربات قىلىۋېتىپ بارسەنغۇ دەپ ئويلاپ ئۇنىڭغا ئارتۇق گەپ قىلىشىنىمۇ خالىماس بولدۇم. ئاياللارنىڭ ھەممىسى شۇنداقمىدۇ؟ ياخشى نەرسىلەرنى ئۆزىدىن ۋە ئېرىدىن قىزغىنىپ «مېھمان كەلگەندە ئىشلىتىمىز» دەپ نېرى قويۇش، چىرايلىق كىيىملىرىنى «خەقنىڭ ئالدىدا» كىيىپ ئۆيدە ئۆڭۈپ كەتكەن ئۇخلاش كىيىمى بىلەن، ساپما كەشنى پاقىلدىتىپ سۆرەپ يۈرۈشلىرىنىڭ، ئادەمنى بىزار قىلىدىغان ئورۇنسىز، تەكرار كوتۇلداشلىرىنىڭ ئەرنى تۇتۇپ قېلىشقا قانچىلىك ئۈنۈمى بولار؟ رەنامۇ بىر ئايال، تېخى توي قىلمىغان قىز بولسىمۇ ئۆي تۇتۇشلىرى كىشىنىڭ مەستلىكىنى كەلتۈرىدۇ. ئاددى لېكىن ئازادە سەرەمجانلاشتۇرۇلغان، پاكىز تازىلانغان ئۆيدىن يىنىك ئەتىرنىڭ پۇرىقى پۇراپ تۇرىدۇ. ھەر بىر ئۇنىڭ ئۆيىگە بارغىنىدا ئۇ ئەڭ يۇمشاق كۆرپىلەرنى كىرىسلىونىڭ ئۈستىگە سېلىپ مىنى تۈرگە باشلايدۇ. چىرايلىق پىيالىگە قېنىق دەملەنگەن خۇشپۇراق چايىنى قۇيۇپ، ئىككى قوللاپ سۇنغىنىدا يۈرۈكۈم ۋىلىدە ئېرىپ، سۆيۈنۈپ كېتىمەن. ئۇ ئايالىمدەك گېپىمنىڭ بىلىگە تېپىپ چالۋا قاپ كەتمەيدۇ. ئۇنىڭ بىلەن قانچىلىك مۇڭداشساق گېپىمىزمۇ تۈگەپ كەتمەيدۇ... ۋاي توۋا نىمە ئىككىسىنى سېلىشتۇرۇپ كەتكەندىمەن، ماڭا ئىككىسىدىن بىرىنى تاللاش ۋەزىپىسى باردەك؟ رەنا مىنىڭ سىڭىل دوستۇم خالاس، ئۇنىڭ بىلەن باشقىچە مۇناسىۋەتلەردە بولۇشۇمۇ مۇمكىن ئەمەس، ئۇنى دەپ ئايالىمدىن، ئائىلەمدىن ۋاز كېچىشىمۇ مۇمكىن بولمايدىغان ئىش. ئۆزۈممۇ ھازىرقى تىنچ تۇرمۇشىمدىن سەل زېرىكىپ قالغانى ھىساپقا ئالمىغاندا بۇ تۇرمۇشتىن ۋاز كېچىشنى ئويلايمۇ باقىمىدىم. ھەم ئۇنداق قىلىشنى خالىمايمەن. ھەم ئۇنداق قىلىشىم مۇمكىنمۇ ئەمەس. نىمىلا بولمىسۇن، مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن

كۆرۈشۈپ يۈرۈشۈم ئايالى بار، ئائىلىسى بار، ئەرگە نىسپەتەن خاتالىققا قەدەم ئالغانلىق، كىيىنكى كۈنلەردە ئوتتۇرىمىزدا بەزىبىر خاتالىقلارنى يۈز بەرمەيدۇ دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟ ئۇ بىر چىرايلىق، ئەقىللىق قىز. مەن بولسام ھەممىسىياتچان ئەر! ئىشنىڭ باشلىنىشىدىلا ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىشىم كېرەك. ئىنسان بولۇپمۇ ئەرلەر ئائىلىسىدىكىلەر ئالدىدا مەيدىسىنى، ئوبرازىنى تىك تۇتۇپ ياشىشى، ئۇلارنىڭ نەزىرىدىن، ھۆرمىتىدىن چۈشۈپ كەتمەسلىكى كېرەك. بۈگۈن چايخانىدا قىزىمنىڭ كۆرۈپ قالغىنى بۇ ئەسلىلا مەن خىجىل بولۇشقا، ئۆزۈمنى ئەيىپلەشكە تىگىشلىك ئۇياتلىق ئىش. مەن يەنە نىمىشقا ئۇنى بىر تەستەك سالغاندىمەن؟ ئۆكسۈپ يىغلاۋاتقان ئايالىمغا بۇ ئىشلارنى ئەينەن چۈشەندۈرمەي ئۆيىدىن چىقىپ كىتىشىمنىڭ ئۆزۈم يەنە بىر چوڭ خاتالىق ئەمەسمۇ؟ ئويلاپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئۆيگە قايتماقچى، ئايالىمغا ھەممە ئىشنى چۈشەندۈرمەكچى بولدۇم. ئەپسۇس، ھەر قانچە تىرىشقان بولساممۇ ئىشلار مەن ئويلىغاندەك بولمىدى. ئايالىم نىمىلا دېسەم ئىشەنمىدى ھەم ئۇ قىز بىلەن كۆرۈشۈشتە چىڭ تۇرۇۋالدى. بەزىبىر خۇدۇكۇم بولمىغانكىن كۆرۈشۈشۈرسەممۇ ھېچ ئىش بولماس دەپ ئۇنىڭ تەلىپىگە قوشۇلدىم. بۇنىڭسىز باشقا ئامال يوق ئىدى. لېكىن گۈلنەزەرنىڭ رەناغا ئازار بېرىپ قويۇشىدىنمۇ ئەنسىرەيتىم. ئايالىم رەنا بىلەن «تىل بىرىكتۈرۈۋالماستىم» ئۈچۈن ئۆزى بار يەردە ئۇنىڭغا تىلفون قىلىشىمنى تەلەپ قىلدى. مەن ئۇنىڭغا تىلفوندا ئەتە كەچتە بىرگە تاماق يېيىشىنى يەڭگەسىنىڭمۇ بارىدىغانلىقىنى ئېيتتىم. ئۇنىڭ ئاۋازىدىن ھەيران قېلىش ۋە ئەندىشە ئارىلاش ھودۇقۇش چىقىپ تۇرغاچ ئايالىم يەنىلا كېچىچە مېنى «ئىقرار قىلىش» قا قىستاپ چىقتى. ئەتسى بىز تېز تاماقخانىنىڭ ئايرىمخانىسىدا ئۇچراشتۇق. ئايالىم رەنانىڭ سالىمغا سوغۇقلا جاۋاپ قايتۇرۇپ، كۆزلىرىنى ئۇنىڭدىن ئۈزۈپ ئولتۇراتتى. ئۆمرۈمدە بۇنچىلىك بىئەپ ئەھۋالغا چۈشۈپ باقمىغان ئىكەنمەن. گەپنى نەدىن باشلاشنى، قايسىسىغا قاراپ تۇرۇپ گەپ قىلىشىمنى بىلمەيتىم. گەپنى يەنىلا ئالدىراقسان ئايالىم باشلىدى. بۇنى گەپ باشلاش دېگەندىن كۆرە ئىككى جىنايەتچىنى سوراق قىلىش دېگەن تۈزۈك ئىدى. مەن ئىككىسىنى بىر-بىرىگە تونۇشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن دۇكانغا چىقىپ تاماكا ئەكىرىۋېلىشنى باھانە قىلىپ سىرتقا چىقىپ كەتتىم. كوچىدا بىر ھازا مەقسەتسىز چۆڭلەپ يۈرگەندىن كېيىن يەنىلا ئۇ ئىككىسىنىڭ گەپ تالىشىپ ئىشنى چوڭايتىۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ قايتىپ كىرسەم ۋەزىيەت خېلىلا ئوڭشىلىپ قالغاندەك قىلدى. ئۇ ئىككىسى خېلى ئەركىن-ئازادە، خۇددى كونا تۇنۇشلاردەك مۇڭدېشىپ ئولتۇرۇپتۇ. - ھازىر جەمىيەت بەك قالايمىقان بولۇپ كەتتى قاراڭ سىڭلىم. ئادىل ئاكاڭىزغا ھەرقانچە ئىشەنسەممۇ بەزىبىر ئائىلىلەردە يۈز بەرگەن ئىشلارنى قۇلىقىمىز بىلەن ئاڭلاپ، كۆزىمىز بىلەن كۆرۈپ تۇرۇۋاتقانكىن ئەنسىرەيدىغان گەپ ئىكەن. - ئەلۋەتتە توغرا چۈشىنىمەن گۈلنەزەر

ئاچا، ئادىل ئاكام ماڭا كۆپ ياخشىلىقلارنى قىلدى. مىنىڭمۇ سىلەرنىڭ ئۆيىگە بېرىپ سىلەرگە يۈزتۇرانە رەھىمىتىمنى ئېيتقۇم بار ئىدى. شۇ سىزنىڭ خاتا چۈشىنىپ قېلىشىڭىزدىن ئەنسىرەپ بارالمىغان ئىدىم. نىمىلا بولمىسۇن توغرا چۈشەنگىنىڭىزگە رەھىمەت. سىزگە پەقەت شۇنىلا ئېيتالايمەنكى مەندەك بىر ناتونۇش قىزغا ئىشەنمىسىڭىزمۇ ئېرىشىڭىزگە ئىشەنسىڭىز تامامەن بولىدۇ. ئۇ ھەرگىزمۇ ئۇنداق سىرتلاردا ئويىناپ يۈرىدىغان ئەرلەردىن ئەمەس. ئىككىسىنىڭ پوزىتسىيەسىگە قاراپ كۆڭلۈم خېلى جايىغا چۈشۈپ قالدى. ئۈچىمىز خېلى ئەركىن-ئازادە ئولتۇرۇپ غىزالانغان بولساقمۇ خوشلەشكەن چاغدا ئايالىم رەناغا: - بۇنىڭدىن كىيىن ھەرقانداق قىيىنچىلىققا ئۇچرىدىسىڭىز ئادىل ئاڭلىشىڭىزنى ئىزدەيمەن مېنى ئىزدەڭ. بولمىسا مەن توغرا چۈشەنگەن بىلەنمۇ كۆرگەنلەر توغرا چۈشەنمەيدۇ. دەپ چىرايىنى غەلتە قىلىپ ئۈزىتىپ قويدى. رەنا ئوڭايىسىزلا نىغان ھالدا بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ، بىز بىلەن خوشلىشىپ ماشىنىدىن چۈشۈپ كەتتى. - نىمانداق گەپ قىلسەن؟ - قانداق گەپ قىلىپتىمەن؟ دېگىنىم خاتاما؟ - ھەممە ئىشنى بىلىدىڭ، ئوتتۇرىمىزدا باشقا ئىشلارنىڭ يوقلىقىمۇ ئىشەندىڭ، يەنە نىمىشقا ئۇنداق باشقىلارنىڭ كۆڭلىگە ئازار بېرىدىغان گەپنى قىلسەن؟ - ئىشەنگەندەك قىياپەتكە كىرىۋېلىشتىن باشقا تاللىشىم بارمىدى؟ - دېمەك يەنىلا ئىشەنمەيۋېتىپسەندە؟ ئۇ قىز سەن ئويلىغاندەك قىز ئەمەسلىكىنىمۇ كۆردۈڭ... - بولدى قىلىڭ! دەپ ۋاقىراپ گېپىمنى بۆلۈۋەتتى ئايالىم. - بىر ئادەمگە قاراپلا باھا بەرگىلى بولاتتىمۇ؟ يەنە كىلىپ بىر ئەرنىڭ يات بىر قىز بىلەن ئىزدىشىپ يۈرۈشى، مومىسىنى داۋالتىشى، ئۆلۈمنى ئۇزۇتۇشۇپ بېرىشى، يەنە تېخى چايخانىدا ئاپاق-چاپاق بولۇپ ئولتۇرۇشى... نورمال ئىشىمكەن؟ مەيلى ئىككىڭ قانداقلا ئويۇن ئوينا مەن ئۇنداق ئاسان ئالدىنىدىغان ئەخمەقلەردىن ئەمەس، بۈگۈن كۈزىتىپ تۇردۇم ئۇ پاسكىنا سىزگە ھەر بىر قارىسا كۆزلىرى يورۇپ كەتتى. سىزمۇ يەر تىگىدىن ئۇنىڭ يەۋىتىدىغاندەك قاراپ ئولتۇردىڭىز. - تولا يوق گەپنى قىلىپ ھەددىڭدىن ئاشما! - ھەددىدىن ئاشسام قويۇۋېتىپ ئۇ مۇلايىم قىزنى خوتۇن قىلىپ ئېلىڭ! ئىشلار ئويلىغىنىدىنمۇ مۇرەككەپلىشىپ كىتىۋاتاتتى. شۇندىن كىيىن ئايالىم ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ھۆرمەت ۋە يول قويۇشلارمۇ يوقاشقا باشلىدى. ئۇ ھەددىسىلا رەنانىڭ ئىسمىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى. قايسىلا ئىشتا بولسۇن ماڭا دوق قىلاتتى. خىزمەت ۋاقتىدىمۇ بىردەم بىردەم تىلفون قىلىپ نەدىلىكىمنى سۈرۈشتۈرەتتى. ھەتتا ماشىنىدىكى يولۇچىنىڭ قايسى مىللەتتىن، قايسى جىنسىدىن ئىكەنلىكىدىن تارتىپ سۈرۈشتۈرەتتى. - ھە ماشىنىدا ئىككى خەنزۇ بار، يېڭىشەھەر رايونىغا ئېلىپ كىتىۋاتىمەن، دىدىم مەن بىر كۈنى ئايالىمنىڭ سورىقىغا جاۋابەن. - راست بولسا ھازىرلا ئۇنلۇك ئاۋازدا رەنا دېگەن مىنىڭ سۆيگۈنۈم ئەمەس، ئۇ دېگەن بىر بۇزۇق، دەڭ. - نىمە؟ نىمە دەۋاتىسەن؟ - ئۇ يېنىڭىزدا بولمىسىلا

دېيەلەيسىز ئۇ گەپنى. - ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ - دەمسىز؟ دېمەمسىز؟ - نىمىشقا ئۇنداق دېگۈدەكمەن؟ - دېمەك ئۇ يېنىڭىزدا بار شۇنداقمۇ؟ - سەن گەپ چۈشەنمەن زادى؟ ماشىنىدا ئىككى خەنزۇ بار. - ئەمىسە نىمىشقا مەن دېگەن گەپنى دېيەلمەيسىز؟ ماشىنىدىكىلەر يا گېپىڭىزنى بىلمەسە؟ - بولدى بۇنچىۋالا يولسىزلىق قىلما! - دەمسىز دېمەمسىز؟ - دېمەيمەن! - ئەمىسە ھازىر نەدىلىكىڭىزنى دەڭ، مەن بارىمەن. تىلفوننى ئىتتۈەتتىم. ئاچچىقتىن لاغىلداپ تىترەپ كىتىۋاتتىم. مۇشۇنچىۋالامۇ يولسىزلىق بولامدۇ؟ تۈنۈگۈن تېخى مۇلازىمەت زالغا بېرىپ تېلفونۇمنىڭ سۆزلىشىش خاتىرىسىنى تەكشۈرۈپ «رەنا بىلەن يەتتە قېتىم سۆزلىشىپسەن» دەپ كېچىچە ئۇرۇشۇپ ئۇخلايمىدى. ئاچچىقىمدا ئۆز-ئۆزۈمگە كوتۇلداپ مېڭىپ يول بويىدىن تويۇقسىزلا يۈگرەپ چىققان كۈچۈكنى بېسىۋەتتىم. ماشىنىنى جىددى تۇرمۇز قىلىپ توختاتقانلىقىمىدىن ئارىلىقتىكى رىشاتكىغا ئۇسۇۋالغان يولۇچىنىڭ سەت كاكىراشلىرى ئاز كەلگەندەك يەردىن ئۈنگەندەكلا پەيدا بولغان كۈچۈكنىڭ ئىگىسى ھەيۋە قىلىپ كەلدى. ئۇنى دەپ بۇنى دەپ يۈرۈپ ئۇ ئەتىۋارلىق كۈچۈكنىڭ ئىگىسىنى 5مىڭ يۈەن تۆلەيدىغانغا ئاران ماقۇل قىلدىم. يېنىمدا ئۇنچىلىك پۇل بولمىغاچ يەنە ئايالىمغا تىلفون قىلىشقا توغرا كەلدى. - خوپ بوپتۇ! ماڭا يالغان گەپ قىلىپ، قالايىمقان ئىشلارنى قىلىپ يۈرگەنكىن ئاشۇنداق نەس باسىدۇ. - تولا گەپ قىلماي مەندىكى كارتىغا بەش مىڭ يۈەن پۇل سېلىۋەت. - ئۇنداق ئاسان سېلىۋىتىدىغان ئىش يوق، مەن پۇلنى ئېلىپ ئۆزۈم بېرىپ تۆلەيمەن. - سەن كىلىپ نىمە ئىش قىلسەن؟ ئارىلىقىمۇ خېلى بار؟ - مەن بېرىپ پۇلنى قايسى لالما كۈچۈككە بېرىدىغىنىڭىزنى كۆرۈپ باقاي. ئۇ راستىنلا ئېيتقىنىنى قىلدى. يېنىمىزغا يېتىپ كىلىپ پۇلنى كۈچۈكنىڭ ئىگىسىگە بېرىپ ھېچ ئىش بولمىغاندەك قايتىپ كەتتى. ئۇنىڭ چىرايىدا نە خىجىل بولۇش، نە قىلغان بېشىملىكى ئۈچۈن ئوڭايىسىزلىنىش دېگەننىڭ كىچىككەنە ئىپادىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى. يولۇچىلارنى مەنزىلىگە ئاپىرىپ قويۇپ قايتقۇچىلىك بۇ ئىش كاللامدىن پەقەتلا ئۆتمىدى. «نىمىشقا؟ نىمىشقا ئۇ ئۆزى بىلگەنچە ئىش قىلىدۇ؟ گۇمان قىل دىسە شۇنچىۋالا قىلدىيۇ نىمىشقا مەندەك بىر پۈتۈن سۈرۈك ئەركىشىنىڭ غورۇرىنى ئويلاپ قويمايدۇ؟ مەن ئۇنىڭ ئېرىمۇ ياكى ئۇنىڭغا سېتىلىپ كەتكەن، ھېچقانداق ئەركىنلىكى بولمىغان قۇلمۇ؟ رەنا بىلەن بولغان ئىشتا مەندىن ھېچقانداق خاتالىق ئۆتمىگەن بولسىمۇ گۇناھىمنى بويىنۇمغا ئالدىم. ئۇنىڭ بىلەن باردى-كەلدى قىلما سىلىققا ۋەدە بەردىم ھەم ئۆزۈممۇ رەنا بىلەن شۇندىن بېرى ئىزدەشمىدىم. ئۇنىڭ ئۆيىگە بارساملا گۇمان بىلەن قاراپ، تەنە سۆزلەر بىلەن كۈتۈۋېلىشىلىرىغا، تەھدىت ئارىلاش دارىتىملاپ تىلاشلىرىغا سۈكۈت قىلىپ كەلدىم. ئەمدى زادى قانداق قىلىشىم كېرەك؟ ئىختىيارسىز ھالدا ماشىنىنى ئۆزۈم چوڭ بولغان مەھەللىدىكى كۆڭۈل ئېچىش كۇلۇبى تەرەپكە بۇردىم.

قانچىلىك ئىچكىنىمى بىلمەيمەن، ئىشقىلىپ يولغا چىقسام كۆزلىرىم خىرەلىشىپ، پۇتلىرىم ھېچ قولاشمايۋاتاتتى. بىرەر سائەت بۇرۇن كېچىلىك ئىسمىندا ئىشلەيدىغان خىزمەتدەشىم كىلىپ ماشىنىنى ھەيدەپ كەتكەن ئىدى. ئۆيگە ئازراق يىشىلىپ بېرىش ئۈچۈن خېلى ئۇزۇن پىيادە ماڭدىم. بېشىم قېيىپ كۆڭلۈم ئايىنپلا تۇراتتى. نەدە ئىكەنلىكىمنى ئاڭقىرالماي بىر ھازا تۇرغاندىن كىيىن دىققىتىمنى يىغىپ قارىسام رەنانىڭ مەھەللىسىدە تۇرۇپتىمەن. رەنا ئۆيدە بار ئىكەن. ئۇ ئىشكتىن كىرىشىمگىلا چىرايمىغا قاراپ ھەيران قالدى ۋە ئارتۇق گەپ قىلماستىن مېنى تۆرگە باشلاپ چاي قويدى. - مەن بۇ تۇرمۇشتىن تويدۇم! دىدىم زەردە بىلەن. - ئۇنداق دىمەڭ ئادىل ئاكا، نىمىگە خاپا بولۇۋاتقىنىڭىزنى بىلمىسەممۇ ئۇنچىلىك ئىشلار بولۇپ تۇرمايدىغان ئۆي يوق. يەڭگەممۇ ئوقۇمۇشلۇق، ياخشى ئايال كەن... - مەن ئەزەلدىن ئۆز ئايالىنىڭ يامان گېپىنى باشقىلارغا ئېيتىپ يۈرىدىغانلارنى ئادەم قاتارىدا كۆرمەيتىم. لېكىن بۇ ئىشلارنى پەقەتلا ئىچكىمگە پاتقۇزالماي قالدۇم. بۇ ھالەتتە بۇ تۇرمۇشنى قانچە ئۇزۇن داۋاملاشتۇرالايدىغانلىقىمىزنى بىلمەيمەن. رەناغا يۈز بېرىۋاتقان ئەھۋاللارنى ئېيتىپ بېرىپ ئىچىم خېلى بوشاپ قالغان ئىدى. مەسلىكىمۇ ئارقا-ئارقىدىن ئىچكەن قىزىق چاينىڭ تەسىرىدە خېلىلا يىشىلىپ قالغان ئىدى. رەنا ئۇنىمىغىنىمغا قارىماي تۈگۈپ توڭلاتقۇغا سېلىپ قويۇلغان چۆچۈرىدىن بىر چىنە پىشۇرۇپ ئىچكۈزۈۋەتكەندىن كىيىن تېخىمۇ يىشىلىپ كەتكەندەك بولدۇم. شۇ كۈنى رەناغا بەك جىق گەپلەرنى قىلدىم. ئىچىمدىن چىقىرالمايۋاتقان، ھېچكىمگە دىيەلمەي كەلگەن ھەممە گەپلەرنى دەپ خېلىلا يىنىكلەپ قالغاندىن كىيىن قايتماقچى بولدۇم. ئىشىك تۈۋىگە بېرىشىمغا كۆز ئالدىمغا ئۆزۈمنىڭ ئۆيى كەلدى. ئىشكتىن كىرىشىمگىلا ئايالىم نىمىشقا تىلىفۇنۇمنى ئىتىپ يېرىم كېچىگۈچە يوقاپ كەتكىنىمنى سوراق قىلىشقا باشلايدۇ. يىغلايدۇ، قاقشايدۇ، تىللايدۇ، قارغايدۇ، ئاجرىشىمەن دەپ تەھدىت سالىدۇ... كالىمغا لىپىدە كەلگەن ئۇ خىياللارنىڭ تۈرتكىسىدە سالىپىپلا قالدۇم ۋە بۇسۇغىدىن پەقەتلا چىققۇم كەلمەي قالدى. - رەنا توغرا چۈشەنسىڭىز ئۆيىڭىزدە قۇنۇپ قالسام بولامدۇ؟ - نىمە... قانداق بولار؟ يەڭگەم بىلسە ئۇ... - ئۇ بىلسە بىلمىسە بەربىر ئۇردىشىدۇ. ھازىرنىڭ ئۆزىدە مېنىڭ ھېچكىم بىلەن ئۇرۇشقۇم يوق. پەقەت خاتىرجەم ھالدا قېنىپ بىر ئۇخلىۋالغۇملا بار. مەن بەكلا چارچاپ كەتتىم... ئۇ باشقا گەپ قىلماستىن ماڭا ھوجرا ئۆيىگە ئورۇن راسلاپ بەردى. ئۆزىنىڭ نەدە ياتىدىغىنى سورىسام، كىرىسلودا ياتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن كىرىسلودا مەن ياتاي سىز ياتاق ئۆيدە يېتىۋېرىڭ دەپ تۇرۇۋالدىم. ئۇ ئۆزىنىڭ مومىسى تۈگەپ كەتكەندىن بېرى ياتاق ئۆيدە يېتىپ باقمىغانلىقىنى، نىمىشقىكىن بۇ ئۆيدە ياتسا قارا بېسىپ ئۇخلىيالايدىغانلىقىنى، شۇڭلاشقا تېلېفۇنۇز كۆرگەچ كىرىسلودا ئۇخلاپ كۆنۈپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ كۆزلىرىگە

ياش ئالدى. ئۇنىڭ يىغلىغاندىكى ھالىتى تولىمۇ چىرايلىق ئىدى. نىمىشقىدۇر ئۇنى باغرىمغا بېسىپ تەڭ يىغلىغۇم، ياشلىرىنى سۈرتكۈم كەلدى. يۇيەنلا ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشتىم. ئۇنىڭ نازۇك بەدىنىدىن تاراۋتقان ئاياللارغا خاس پۇراق، چاچلىرىدىن كىلىۋاتقان ھەرقانداق ئەرنىڭ شەھۋىتىنى غىدىقلىغۇچى خۇشبۇي ھىد نېرۋىلىرىمنى ئارامسىزلاندۇراتتى. شەھۋەت بىلەن ئەقىل ئوتتۇرىسىدىكى كەسكىن كۈرەشتە تولغىنىۋاتقىنىدا ئۆزۈمدىكى بۇ ھادىسىنىڭ شەھۋەت ياكى ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قېلىش ئىكەنلىكىنى دەڭسەپ باقماقچى بولدۇم. بۇ ئۆيدە قونۇپ قېلىشنى ئويلىغىنىدا ئۇنىڭغا نىسپەتەن بىرەر يامان غەرەزدە بولمىغىنىم ئۆزۈمگە ئايان. مەڭگۈ شۇنداق بولۇشى كېرەك دەپ ئۆزۈمنى ئەسكەرتىپ تۇراتتىم. ئۇ بىر ئاجىزە، يىتىم قىز. ئۇنىڭ ھازىرقى يالغۇزلۇقىدىن پايدىلانسام مەن ئادەم بولامدەم؟ دېگەن سوئالنى ئىچىمدە توختىماي تەكرارلايتتىم. ۋە بۇنىڭ مەندە ۋاقىتلىق قوزغالغان شەھۋانى ھەۋەس ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ ئۆزۈمنى ئەيىپلەيتتىم. ئۇ كارىۋات ئۈستىدىكى يوتقان-كۆرپىلەرنى ئالماشتۇرۇش بىلەن مەشغۇل بولىۋاتقاندا نىمىشقىدۇر ئۇنىڭ بۇ ئۆيدىن تېزىرەك چىقىپ كېتىشىنى تىلىدىم. شۇندىلا مەن ئۆزۈمدىكى بۇ پەس ھىسسىياتنىڭ قوينىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ كىتەلىشىم مۇمكىن ئىدى. ئاللاھقا مىڭ شۈكرى ئۇ كېچە ئارىمىزدا ھېچقانداق ئىش بولمىغىنىدىن ئۆزۈمنى شۇنچە يىنىك ۋە پاكىز ھىس قىلدىم. ئەتىگە ئىلىك ناشتىنىمۇ تولىمۇ قىزغىن كەيپىياتتا كۆڭۈللۈك قىلدۇق. شۇ ئەسنادا مەن ئاخشامقى خىيالىرىمىدىن نۇمۇس قىلىپ رەنانىڭ چىرايىغا قاراشقىمۇ پېتىنالىمدىم ۋە ئەمدى ھەرگىز بۇنداق بولمىغۇر خىيالىلارنى قىلماسلىقتا ئۆز-ئۆزۈمگە ۋەدە بەردىم. خىزمەتدەشىم ماشىنىنى ئەكىلىپ بەرگەندىن كىيىن رەنانى دۇكانغا ئاپىرىپ قويۇپ خىزمىتىمنى باشلىدىم. تېلېفونۇمنى ئېچىشىمغا كېچىدىن ئۇرۇلغان تېلېفونلارنىڭ قىسقىقا ئۇچۇرلىرى كىلىشكە باشلىدى. ھەممەسىنىلا ئايالىم ئۇرغان بولۇپ، ئەڭ ئاخىرقىسىغا تېخى نەچچە مىنۇتلا بولغان ئىدى. دىمەك ئايالىم كېچىچە ئۇخلىماي ماڭا تېلېفون قىلىپ چىققان ئىدى. ئاخشام نەدە قونغىنىمنى ئۇنىڭغا قانداق چۈشەندۈرۈشنى ئويلاپ بېشىم قاتتى ۋە ئاخشام قايتىپ كەتمىگىنىمگە پۇشايىمانمۇ قىلىپ قالدىم. ئىدارىگە ۋە خىزمەتدەشىمغا تېلېفون قىلىپ كېچىدىن مېنى بىرەر سىنىڭ ئىزدىمىگەنلىكىنى بىلىۋالغاندىن كىيىن ئايالىمغا تېلېفون قىلىپ ئاخشام كېچىلىك ئىسمىمىدىكى خىزمەتدەشىمنىڭ ئۆيىدە جىددى ئىشى چىقىپ قېلىپ ئورنىغا ئىشلەپ بەرگىنىمنى، تېلېفوننىڭ توكى تۈگەپ ئىتلىپ قالغىنىنى ھازىر سەزگىنىمنى ئېيتتىم. ئۇ بەربىر ئىشەنمىدى. كالىنى چىمدىپ ئۆلتۈرگۈدەك تەنە گەپلەرنى يامغۇردەك تۆكۈۋەتكەندىن كىيىن تېلېفوننى قويۇۋەتتى. راستىنى ئېيتسام ئاخشام ئۆيگە قايتمىغىنىمغا، قىستى رەنانىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالغىنىمغا پۇشايىمانمۇ قىلدىم. تۇرمۇشۇمنىڭ بۇ پېتىلا سوغۇق

جۇتتا داۋاملىشىشىۋېرىشىنى خالىمايتىم. ئايالىمنىڭ ياخشى مۇئامىلىسىگە ئېرىشىشىنى ئىستەيتىم. لېكىن ئېرىشەلمىدىم. ئەكسىچە بىز خۇددى بىر قەپەزگە مەجبۇرى سولاپ قويۇلغان ئىككى خىلدىكى قۇشتەك جېنىمىزنى قىيناپ كۈن ئۆتكۈزمەكتىمىز. ھەر قېتىم كۆڭلۈم يېرىم بولغاندا رەنانى كۆرگۈم ، ئۇنىڭ بىلەن مۇڭداشقۇم كېلەتتى. لېكىن كۆرۈشۈپ بولۇپ خوشلاشقاندىن كىيىنلا ئەمدى ئۇنى ئىزدىمەسلىكىنى ئويلايتىم. راستىنى دىسەم ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قېلىۋاتقىنىمغا تەن بەرگەن پەيتتىن باشلاپ ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىشتىن تېخىمۇ قورقىدىغان بولۇپ قالدىم. مەن بىر ئايالى بار ئەر. ئۇ بولسا توي قىلمىغان قىز. مەن ئۇنىڭ بەختىگە ئولتۇرسام، ئائىلەمنى ۋەيران قىلسام بولمايدۇ! گاڭگىراش، تېڭىرقاشلار نېرۋىلىرىمنى چارچىتىپ ھالىمنى قويىمىغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇزۇندىن بۇيان ئويلاپ كەلگىنىم بويىچە ئايالىم بىلەن بىر قېتىم ئۇچۇق- ئاشكارە پاراڭلاشماقچى بولدۇم. شۇنداق قىلغاندىلا رەنا ھەققىدىكى بولمىغۇر خىياللىرىمغۇ خاتىمە بېرەلىشىم مۇمكىن ئىدى. ئۇنىڭ تېلېفۇنۇمىنى ئېچىشىغا، گېپىمنى بېرىمىدىلا بۆلۈۋەتمەسلىكىگە ئاگاھلاندىرۇش بېرىپ ئىچىمدىكى سۆزلەرنىڭ ھەممىسىنى ئېيتتىم. مەن ئىككىمىزنىڭ سوغۇق مۇناسىۋىتىنىڭ سەۋەبى ۋە ماڭا ئېلىپ كەلگەن روھى بېسىمى ئۈستىدە ئىچىمدە بارنى بىراقلا تۆكتۈم. لېكىن ئۇنىڭ قىزىقىدىغىنى يەنىلا رەنا ئىككىمىزنىڭ مۇناسىۋىتىدەك قىلاتتى. مەن ئۇنىڭغا سەھمىيلىك بىلەن: - مەن بەك چارچىدىم گۈلنەزەر. بولدى بەس، بۇ ئىشلارنى ئاخىرلاشتۇرايلى. بۇرۇنقى بەختىيار كۈنلىرىمىزگە قايتايلى. كۆڭلۈڭدىكى ماڭا بولغان گۇمانى قاراشلارنىڭ ھەممىسىنى يۇيۇۋەت. رەنانىڭ ئىشىدا سېنىڭ ھازىرغۇچە ماڭا ئىشەنمەيۋاتقىنىڭنى بىلىمەن. مەن ساڭا قەسەم قىلىپ بېرەيكى مەن توي قىلىپ تا ھازىرغۇچە ساڭا يۈز كىلەلمەيدىغان ئىشلارنى قىلىپ باققىنىم يوق. ياخشىراق ئويلاپ باققىن، ئىككىمىزنىڭ مۇناسىۋىتى قاچاندىن باشلاپ يىرىكلەشپ قالدى؟ مەن رەنانى تونماستىنلا ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا سوغۇق شامال پەيدا بولغان بۇ ھەرگىزمۇ مېنىڭ سىرتقا قارىغىنىم، ئۆزگەرگىنىمدىن ئەمەس، پەقەت سېنىڭ مېنىڭ ئۆزگەرەپ كەتكىنى ۋە كورىيە فىلىملىرىغا، كومپيۇتەرغا ھەددىدىن زىيادە بېرىلىپ كەتكىنىدە دەپ قارايمەن. سەن ھەتتا ئۆزۈڭ بۇرۇن ياخشى كۆرىدىغان مېنىڭ كورىيە فىلىملىرىدىكى ئەر پىرسوناژلارنىڭكىدەك ئۆزگەرتىمەكچى بولدۇڭ. كۆرگەن فىلىمىڭدە ياكى تورا بىرەر ئەركىشى تالاغا قارايدىغان مەزمۇن چىقسىلا بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزغا تەدبىخلاپ ماڭا گۇمانى نەزەردە قارىدىڭ. گۇمانىڭ بارغانسېرى كۈچىيىپ مەن كۆزۈڭگە ھەقىقىي بىر جىنايەتچىدەك، يامان ئەردەك كۆرۈنۈشكە باشلىدىم. بۇرۇن مەن ئىشتىن كەلگۈچە تاماقلارنى تەييار قىلىپ، ئۆيلەرنى پاكىز تازىلاپ ساقلاپ تۇرغاندىن سىرت يەنە تېخى ھەر كۈنى دېگۈدەك كىيىملىرىڭنى ئالماشتۇرۇپ، چىرايلىق ياسىنىپ ئولتۇراتتىڭ.

ئىشكىتىن كىرىپلا ماختىشىمنى بەك ياقتۇراتتىڭ. ھازىرچۇ؟ توغرا تاماقنى ئىتىپ قويسەن. لېكىن، ئۆيلەر بۇرۇنقىدەك كۆڭۈل قويۇپ پاكىز تازىلانمايدۇ. ئىشكىتىن كىرىشىمگىلا ياسىنىپ تۈزدەك ئېچىلىپ كەتكەن چىرايىڭ بىلەن ، تاتلىق تەبەسسۇمنىڭ بىلەن ئەركىلەپ كۈتۈۋالمايسەن. كېچە - كۈندۈز كورىيە فىلىمى كۆرسەن تېلېۋىزور دىكىسى تۈگەپ كەتسە توردىن ئاقتۇرۇپ تېپىپ كۆرسەن. قىسقىسى سېنىڭ ماڭا، ئۆيىمىزگە بولغان مۇھەببىتىڭنى ئاللىبۇرۇن تېلېۋىزور ۋە كومپيۇتىر تارتىۋالدى. بىر كۈنى ئۆيگە كىرسەم سەن كومپيۇتىر ئالدىدا ئىكەنسەن. كىرگىنىمىمۇ سەزمىدىڭ. مەن ياتاق ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە يۆلىنىپ ساڭا قاراپ تۇردۇم. سەن كومپيۇتىر ئېكرانىغا قاراپ تۇرۇپ سۆزلەۋاتاتتىڭ «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ھۆرمەتلىك ئەپەندىلەر، گۈلچىراي خانىم - قىزلار، كەچلىكىڭلار خەيرلىك بولسۇن. مەن چولپان ئايدىن ھەممىڭلارغا ھۆرمەت سالامى بولسۇن! ھەممىڭلارنىڭ كۈنلىرىڭلارنىڭ خۇشال، بەختلىك ئۆتىشىنى تىلەيمەن...» ئېغىزىڭدىن چىقۇۋاتقان شۇنچە راۋان، قۇلاققا خۇشياقلىدىغان، تاتلىق گەپلەرنىڭ كىملىرى ئۈچۈن ئېيتىلىۋاتقىنىنى بىلمىسەممۇ، ماڭا شۇنچىلىك مۇلايىم ئاۋازدا، ئەدەپ - ھۆرمەت بىلەن گەپ قىلىپ باقمىغىنىڭنى ئويلاپ كۆڭلۈم راستىنلا يېرىم بولۇپ قالدى. سەن پەقەت مىنىڭ سېنى تاشلاپ كىتىشىمدىنلا ئەنسىرەيسەنۇ مىنىڭ روھى ھالىتىمگە، ئىچكى خىياللىرىمغا كۆڭۈل بۆلمەيسەن. توغرا مەن كۆپ ئوقۇمىغان شۇڭا سەن كۆرگەن كىنولارنى، سەن ئوقۇغان كىتاپلارنى ئانچە چۈشىنىپ كەتمەيمەن ھەم قىزىقمايمەن. لېكىن مەن تۇرمۇشنىڭ نىمىلىكىنى بىلمەن. ئۆز زىممەمدىكى مەسئۇلىيەتنى چۈشىنىمەن. قىزىم بىلەن سېنى بەختلىك قىلالىغىنىمدىنلا ئۆزۈمنىڭ شاتلىق تاپالايدىغىنىمغا ئىشىنىمەن. دەيدىغانلىرىمنى دەپ بولۇپ خۇددى زىممەمدىكى بىر تاغنى ئىرغىتىپ تاشلىغاندەك يىنىكلەپ قالدىم ۋە ئۇنىڭ نىمە دەيدىغانلىقىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولۇپ ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئولتۇردۇم. - گەپلىرىڭنىڭ بەزىلىرى ئورۇنلۇق ئادىل. مېنىڭمۇ يېقىندىن مەجەزىم ئوساللىشىپ قېلىۋاتقىنى ئۆزۈمگە ئايان. لېكىن ھەممە گۇناھنى ماڭا ئارتىپ قويسىڭىزمۇ بولمايدۇ. يەنە كىلىپ بۇرۇن سىزگە پاكىز كۆرۈنگەن ئۆي، چىرايلىق كۆرۈنگەن مەن، نىمىشقا ئەمدى بۇنداق كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالغىنىغا ھەيرانمەن؟ توغرا مەن تېلېۋىزورغا ۋە كومپيۇتىرغا ئامراق. ئۇلار سىز مەن نىمە ئىش قىلالايمەن؟ ئىچىم پۇشسا ئىزدەپ بارغۇدەك بۇ يەردە يا بىرەر ئۇرۇق - تۇققۇنۇم، دوست - بۇرادەرلىرىم يوق. سىزنىڭ خىزمىتىڭىز جاپالىق. ھېرىپ - چارچاپ ئارانلا كىلىسىز دە ئۇخلايسىز. ھازىر قىزىمىزمۇ ئۆيدە ئەمەس، مەنمۇ ئادەمغۇ؟ مەنمۇ زېرىكىمەن. ئۆيىدىن چىقماي تېلېۋىزور ۋە تور كۆرۈش سىزنىڭ نەزىرىڭىزدە شۇنچە يامان ئىش بولسا بولدى مەن ئەتىدىن باشلاپ بىرەر يەردە ئىشلەي. - تەتۈرلۈك قىلمىساڭچۇ خوتۇن؟ مەن ساڭا ئۇنداق دىمەكچى ئەمەس.

پەقەت شۇ ماڭا بولغان بەزىبەر گۇمانى قاراشلىرىڭنى كالاڭدىن يۇيۇۋەت، بىرىكلىشىپ قېلىۋاتقان مۇناسىۋىتىمىزنى ئەسلىگە كەلتۈرەيلى. ئۇ نەرسىلەر بىلەنلا بولۇپ كەتمەي ئۆيگە ۋە ماڭا مۇۋاپىق ۋاقىتتىكى ئاجراتقىن دەۋاتىمەنغۇ؟ ئۇ كۈنى ئىككىمىز خېلى ئۇزۇن پاراڭلاشتۇق. ئاخىرىدا بىر-بىرىمىزگە قارشى تەرەپ خۇش بولىدىغان ۋەدىلەرنى بېرىشتۇق ھەتتا كەچتە بىر بىرىمىزنى چىڭ قۇچاڭلاپ يېتىپ يەنە بىر بالىلىق بولۇشىمۇ مەسلىھەتلەشتۇق. ئەتسى ئۇمنى قىزغىن ۋە خۇشال ئۇزىتىپ قويدى مەنمۇ ئۇنىڭ مەڭزىگە سۆيۈپ قويۇپ ئۆيدىن كەيپىم يۇقىرى ھالدا چىقىپ كەتتىم. شۇندىن كىيىن رەنا بىلەن كۆرۈشىمدىم. ئۇنى قايتا كۆرۈشىنى قەلبىمدە بىخى سۈرۈشكە باشلىغان ناتوغرا مۇھەببەتكە قەدەم تاشلاپ قېلىشتىن قېچىپ يۈردۈم. ئۇ پات-پات ماڭا تېلپۇن قىلاتتى. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغىنىدا يۈرىكىم ئەنسىز تېپچەكلەپ، پۈتۈن بەدىنىم بوشىشىپ كېتەتتى. بىر كۈنى ئۇ ماڭا تېلپۇن قىلىپ ئۆزىنىڭ بىر بالا بىلەن مۇھەببەتلىشىۋاتقانلىقىنى ۋە مۇۋاپىق پەيتتە ئۇنى مەن بىلەن كۆرۈشتۈرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. نىمىشقىدۇر ئىچىم بىر يەر پىژژىدە قىلىپ ئېچىشقاندىك بولدى. قورامغا يەتكەن بىر قىزنىڭ مۇھەببەتلىشىشى ھەتتا توي قىلىشى مۇقەررەر ئىشقا؟ مېنى ئاكا ئورنىدا كۆرۈپ ئۆز سۆيگۈنى بىلەن كۆرۈشتۈرسە نەرى خاتا؟ بىر ھىساپتا بۇمۇ ياخشى بولدى. ئەمدى ئۇنىڭمۇ بىر ھىمايىچىسى بولىدىغان. مەنمۇ كۆڭلۈمدە پات-پاتلا ئىسىيان كۆتۈرۈپ قالىدىغان بولمىغۇر خىياللاردىن ئازات بولىدىغان بولدۇم، دەپ ئويلىدىم. ئايالىم بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىزمۇ ياخشىلىنىشقا قاراپ يۈرۈشۈپ كەتتى. رەنا بىلەنمۇ خۇددى ئاكا-سىڭىللاردەك مۇناسىۋەتنى ساقلاپ يۈردۈم. ئۇنىڭ لايىقىنىمۇ كۆردۈم. خېلىلا قاملاشقان، تۈزۈكلا بالا ئىكەن. ئۇلارنىڭ بىر-بىرىگە قاراشلىرىدىن ھەقىقىي بەختنىڭ نۇرلىرىنى سىزىۋالغىلى بولاتتى. كىيىنكى كۈنلەردە رەنا بىلەن سۆيگۈنى بىزنىڭ ئۆيىنىڭ دائىملىق مەھمىنى بولۇپ قالدى. ئايالىمۇ رەنانى مەندىن كۈنلىمەيدىغان ۋە ئۇلارنى ئۆز ئىنى-سىڭىللىرىدەك كۆرىدىغان، ئۆتكەنكى ئۇقۇشما سىلىق ئىشلارنى دەپ كۈلۈپ كىتىدىغان بولدى. تېخى ئۇلارنىڭ توي ئىشىدا ئەر-خوتۇن ئىككىمىز باش بولۇپ تۇرىدىغان بولۇشتۇق. رەنانىڭ لايىقى مەلۇم شىركەتنىڭ ۋاكالىتچىلىكىنى قىلىدىغان بولۇپ، ئاتا-ئانىسى شىمالدىكى بىر ناھىيەدە ئىكەن. شۇڭا ئۇلارنىڭ بۇ يەردە بىزدىن باشقا يېقىنلىرىمۇ يوق دىيەرلىك ئىدى. ئۇلار ھەرقانداق ئىشتا بىزدىن مەسلىھەت ئالاتتى. ۋە بىزنىڭ كۆرسەتمىمىز بويىچە ئىش قىلاتتى. ئۇلار توي قىلىشقا پۈتۈشتى. يىگىت ئاتا-ئانىسىنى ئېلىپ كىلىش ئۈچۈن يۇرتىغا قايتتى. لېكىن ئۇ شۇ كەتكەنچە قايتىپ كەلمىدى. رەنا ئۇنىڭغا تېلپۇن قىلىپ ئاللىمىغاندىن كىيىن ئەنسىزلىكتە قالدى. بىز ئۇنىڭغا يىگىتنىڭ چوقۇم قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى بەلكىم ئۆيىدە بىرەر ئىش بولۇپ قېلىپ ھاياللىشىپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ

تەسەللى بېرەتتۇق. بىر كۈنى كەچتە رەنا ماڭا تىلفۇن قىلىپ تېز يېنىغا بېرىشىمنى ئېيتتى. مەن ئۇنىڭ ئۆيىگە بارغاندا ئۇنىڭ ھالىتىگە قاراپ تۇرۇپلا قالدىم. ئۇنىڭ چاچلىرى چۇۋۇلغان بولۇپ، كۆزلىرى يىغىدىن قىزىرىپ، قاپاقلىرى ئىششىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ: - ئادىل ئاكا! دەپلا ئۆزىنى باغرىمغا ئېتىپ بۇقۇلداپ يىغلاشقا باشلىدى. ئادەم دىگەنمۇ ئاجايىپ پەس مەخلۇق ئىكەن. ئۇنىڭ ئازاپتىن ئۆزىنى ماڭا تاشلاپ بۇقۇلداپ يىغلىشى بەدىنىدىكى تەلۋە شەھۋەت سامانلىرىغا يەنە ئوت تۇتاشتۇردى. شۇنداقتىمۇ نەچچە ۋاقىتتىن بىرى ئۆزۈمگە بەرگەن تالاي ۋەدىلىرىمگە ئەمەل قىلىپ ئۆزۈمنى بېسىۋېلىپ ئۇنىڭغا تەسلىلى بەردىم. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ كۆزلىرىمگە قاراپ تۇرۇپ: - نىمىشقا؟ نىمىشقا ئەرلەر بۇنداق بولىدۇ؟ دەپ نىدا قىلىۋىدى ئۇنى باياتىن بېرى مەندە پەيدە بولغان شەھۋانى تىترەشنى سىزىپ قالغان بولسا كېرەك دەپ ھودۇقۇپلا كەتتىم. - پەرھات مېنى ئالداپتۇ ئادىل ئاكا!. ئۇ تېخىمۇ بەك ئىسەدەپ يىغلاشقا باشلىدى. نىمىلا بولسۇن ئۇنىڭ مېنىڭ يامان نىيىتىمنى سەزمىگىنىدىن يىنىكلىۋالدىم. - نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا كارتامنى تەكشۈرسەم ئۇ ئىككىمىزنىڭ تويىغا ئاتاپ يىغقان پۇللىرىمىنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كېتىپتۇ. ئۇ مەخپى نومۇرىمنى بىلەتتى. مەن يەنىلا ئۇنىڭغا ئىشىنىپ ئۇنى ئىزدەش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ يۇرتىغا باردىم. نىمىنى كۆردۈم، نىمىنى ئاڭلىدىم بىلەمسىز؟ - نىمە؟ سىز ئۇ يەرگە باردىڭىزما؟ ئۇنى تاپالدىڭىزمۇ؟ - ھەئە مەندە ئۇنىڭ كىملىكىنىڭ كۆپەيتىلمىسى بار ئىدى، شۇنىڭدىكى ئادىس بويىچە ئۇنى ئىزدەپ باردىم. لېكىن ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى مېنى بۇسۇغىدىنمۇ ئاتلاتمىدى. - نىمىشقا؟ ئۇ يوقمىكەن؟ - ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆيىدىكەن. كىملىكتىكى چوڭ ئۆينىڭ ئادىسىمىكەن. ئۇنىڭ خوتۇنى ۋە بىر ئوغلى باركەن!!! ئۇ مېنىڭ پۇللىرىمنى، قىزلىق غورۇرۇمنى، مۇھەببىتىمنى دەپسەندە قىلىپ مۇشۇنداقلا كېتىپتۇ! ئاڭلاۋاتامسىز ئۇ مېنى ئالداپتۇ؟! مەن ئۇنىڭدىن ھېچنەر سەمنى ئايىمىغان ئىدىم. ئۇنىڭغا ئىشەنگەن ئىدىم!!! ئۇ ئاۋازىنى قويۇۋېتىپ يىغلاشقا باشلىدى ۋە پۇتلىرىدا جان قالمىغاندەك قۇچقىمىدىن سىرىلىپ چۈشۈپ پولىدىلا ئولتۇرۇپ قالدى. ئۇنى يۆلەپ ئاپىرىپ كىرىسلودا ئولتۇرغۇزدۇم. نىمە دەپ تەسەللى بېرىۋاتقىنىمنى بىلمەيمەن لېكىن ئۇنىڭ قۇچقىمغا بېشىنى قويۇپ يىنىك تىترەشلىرى، چاچلىرىدىن كىلىۋاتقان خۇشبوۋى ھىد مېنى ئارامسىزلاندۇرۇۋاتتتى. مۇشۇنداق ئەھۋالدىمۇ شۇنداق بولغان بارمۇ؟ ئۇنىڭ چاچلىرىنى ئاستا سىلاپ بارماقلىرىم بىلەن ئارقىغا تارىدىم. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ كۆزلىرىمگە قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بالقىغان ئوتلۇق بىر نۇر يۈرۈكۈمنى تىشىپ ئۆتتى. يەنىلا ئۆزۈمنى بېسىۋېلىشقا تىرىشىپ ئۇنىڭ مەڭزىدىكى ياشلىرىنى ئالقانلىرىم بىلەن سۈرتتۈم. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە تۇيۇقسىزلا غەزەپكە ئوخشايدىغان بىر سوغۇق نۇر پەيدا بولىدە مېنى زەردە بىلەن ئىتتىرىپ ئورنىدىن تۇردى. مەن نىمە

قىلىشىمنى، نىمە دېيىشىمنى بىلەلمەي تۇراتتىم ئۇ مەغرۇرلارچە چاچلىرىنى كەينىگە تاشلىغاندىن كىيىن بىگىز بارمىقنى ماڭا تەڭلىدى: - سىز! ھەممىنى قىلغان سىز! - مەن... مەن... مەن نىمە قىلدىم؟ - تېخىچە بىلمەي يۈرەمسىز؟ مەن سىزنى ياخشى كۆرەتتىم! ھەممىگە سىز سەۋەپچى! سىزنى ياخشى كۆرۈپ قالمىغان بولسام، سىزنىڭ ئايالىڭىز بولمىغان بولسا، سىزنى ياخشى كۆرۈپ قالغىنىمنى يۇشۇرۇش، ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن ئۇدۇل كەلگەن بىرسى بىلەن يۈرۈشكە مەجبۇر بولۇپ قالغان بولارمىدىم؟ باشقىلارنىڭ مېنى مۇشۇنداق ئەخمەق قىلىشىغا ئۇچىرامدىم؟ - سىز... سىز نىمە دەۋاتىسىز؟ دېدىم مەن، ئاۋازىم تىترەپ كەتتى ئاۋازىم ئەمەس پۈتۈن بەدىنىم تىرەۋاتاتتى. - بىلمەس بولۇۋالماڭ! مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن! ھەم سىزنىڭمۇ مېنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىڭىزنى بىلمەن. سىز قاچانغۇچە يۇشۇرماقچى؟ نىمىشقا ئۆزىڭىزنى ئالدايسىز؟ سىزنىڭ تاللىشىڭىزنى قوللاش ئۈچۈنلا مەن پەرھات بىلەن يۈرگەن ئەمەسمىدىم!!! قىزچاق يەنە نىمىلەرنى دېدى قۇلقىمغا كىرمىدى. ئۇ جايدىلا ئولتۇرۇپ قالدى ۋە ئەسەبىيلەرچە چېچىنى يۇلۇپ يىغلاشقا باشلىدى. شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە پۈتۈن يەر- جاھان چۆگىلەۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئېغىزىدىن چىقىۋاتقان سۆزلەرنىڭ لايىقىدىن مەھرۇم بولۇپ ئەقلىدىن ئاداشقان قىزنىڭ ئەسەبىيلەرچە جۈيۈلۈشى بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىت قىلاتتىمىيۇ قەدەملىرىم ئۇ تەرەپكە كىتىۋاتاتتى. ئۇنى يۆلەپ تۇرغۇزدۇم. ئۇ كۆزلىرىمگە تىكىلىپ قارىدى. ياشلىرىدا ھۆل بولۇپ يۈزلىرىگە چاپلىشىپ قالغان چاچلارنى ئاستا قايرىپ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قارىدىم. ئېسىمگە كەلگىنىدە ھەر ئىككىلىمىز «سىزنى سۆيىمەن» دېگەن سۆزنى تەكرارلىغىنىمىزچە كىردىمىزدا پومداقلىشىپ سۆيۈشۋاتاتتۇق. ئەسسىمى يىغىپ ئۇنى دەرھال ئىتتىرىپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئىشىك تەرەپكە ماڭدىم. - نەگە؟ نەگە باردىسىز ئادىل ئاكا؟ سىزمۇ مېنى تاشلىۋەتمەكچىمۇ؟ - ياق رەنا بۇ ئۇنداق ئاددى ئىش ئەمەس. مەن بۇ مەسئۇلىيەتنى ئۈستۈمگە ئالالمايمەن. سىزنىڭ بەختىڭىزنى نابۇت قىلغۇم يوق. دېدىم مەن ئۇنىڭغا ئارقامنى قىلىپ تۇرۇپ. ئۇ كەينىدىن كىلىپ مېنى چىڭ قۇچاغللاپ تۇرۇپ: - مېنى ياخشى كۆرمەمسىز؟ دەپ پىچىرلىدى. پۈتۈن ۋۇجۇدۇم لەرزىگە كەلدى. تامىقىم قۇرۇپ تاڭلىيىمغا چاپلىشىپ قالغاندەك تىللىرىم سۆزگە كەلمەيتتى. قىزنىڭ بىلىمى قۇچاخلاپ تۇرغان قولىرىدىن تارقىغان ئىللىق ھارارەت پۈتۈن بەدىنىمگە ۋولقان ماگىملىرىدەك سىڭىپ كىرمەكتە ئىدى. - سىزنى ياخشى كۆرىمەن رەنا! سىزنى ياخشى كۆرگەنلىكىم ئۈچۈنلا سىزدىن ۋاز كەچمەسلىكىگە ئامالسىزمەن. مەن سىزگە ھېچنىمە قىلىپ بېرەلمەيمەن. سىزنى تىگىشلىك بولغان بەختكە ئېرىشتۈرۈش قولۇمدىن كەلمەيدۇ! ئۇ ئۆرۈلۈپلا ئالدىمغا ئۆتتى ۋە تىترەپ تۇرغان ئالاقانلىرى بىلەن ئېغىزىمنى ئىتتىۋالدى. - بولدى سۆزلىمەڭ ئادىل ئاكا. مەن بىلىمەن، ھەممىنى بىلىمەن. مەن سىزدىن مۇھەببەتتىن

باشقا ھېچنەم تەلەپ قىلمايمەن. تۇرمۇشىڭىزغىمۇ ھېچقانداق تەسىر يەتكۈزمەيمەن. پەقەت مېنى سۆيىشىڭىز، چىن دىلىڭىزدىن سۆيىشىڭىزلا ماڭا شۇ كۇپايە! كۆزۈمدىن قانداقلارچە ئىككى تامچە ياشنىڭ سىرغىپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى تۇيمايلا قالدىم. مەن ئۇنىڭ ئالدىدا، شەخسىيەتتىم ئالدىدا، ئەزىزلىكىم ئالدىدا تەسلىم بولدۇم! ئۇنى ئەسەبىيلەرچە سۆيىدۈم، قەلبىدىكى يۇشۇرۇن مۇھەببەت بىراقلا پارتلاپ چىقىپ ماڭا ھەممىنى ئۇنتۇلدۇرغان ئىدى. ئۇنى سۆيگىنىمدە ئۆزۈمدە پەيدا بولغان تىل بىلەن تەسۋىرلەش تەس بولغان تاتلىق سىزىمدىن شۇنى سەزدىمكى مەن نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئۇنى ئۇنتۇپ كەتتىم دەپ ئۆزۈمنى ئالداپ كەپتىمەن. ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قاپتىمەن. ئۇنى سۆيىدىكەنمەن!!! ئىسىمگە كەلگىنىمدە بولغۇلۇقنىڭ ھەممىسى بولۇپ بولغان ئىدى... رەنا ئىككىمىز ئۇنىڭ ياتاق ئۆيىدىكى كارىۋاتتا تۇغما ھالەتتە ياتاتتۇق. رەنا يىنىك پۇشۇلداپ ئۇيقۇغا كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ چىرايىغا بىر ھازا قاراپ ئولتۇرۇپ كەتتىم. بىر چىرايلىقلا قىز، ئۇنىڭ بەختتىن ھوزۇرلىنىش ھەققى بار ئىدى. نېمەشقا ئۇنىڭ يېقىنلىرىنىڭ ھەممىسىلا ئۇنى تاشلاپ كىتىدۇ؟ شۇ قاتاردا مەنمۇ بار. ھازىرلا ئۇنى تاشلاپ ئۆز ئۆيۈمگە قايتىمەن. ئۇنى سۆيۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا ھېچ ئىش قىلىپ بېرەلمەيمەن. ئۇنى ئۇ تىگىشلىك بولغان ھېچنىمگە ئېرىشتۈرەلمەيمەن. ئۇ مېنى راستىنلا ياخشى كۆرەمدىغاندۇ ياكى مەن ئۇنىڭ بۈگۈنكى تۇراقسىز كەيپىياتىدىن پايدىلىنىپ رەزىل مەقسىدىمگە يىتىۋالغاندىمەنمۇ؟ ئەسلى ئىشلار بۇنداق بولمىسا بولاتتى... ئۇنىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشىپ، تويۇنغان كۆڭلۈمنىڭ بىر يەرلىرىدە تاتلىق سىزىم بولسىمۇ يەنىلا ئۆزۈمنىڭ يەڭگىللىك قىلغىنىمدىن پۇشايىمان قىلدىم. ئۇنىڭ يېنىدىن ئۇن-تىنىسىز ئايرىلدىم. ئۇنى ئارامدا قويۇشنى، ئۇنىڭ مېنى ئۇنتۇپ كېتىشىنى ئارزۇ قىلدىم. بۇ مۇناسىۋەتنىڭ ئاخىرى چىقمايدىغانلىقى، چىقىسىمۇ چوقۇم ئارىمىزدا بىرسىمىزنىڭ بەدەل تۆلەيدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۆيگە قايتىپ بارغاندىن كىيىن كېچىچە ئۇخلىماي ئويلىنىپ چىقتىم. ئاخىرى ئەمدى رەنانى ئىزدەيمەنلىكىنى، ئۇنىڭ قەلبىدىكى مۇھەببەتنى مەقسىدىمگە يىتىۋېلىپلا ئۇنى تاشلىۋېتىش سەۋەبىدىن پەيدا بولىدىغان نەپرەت بىلەن ئۆچۈرۈشنى قارار قىلدىم. ئۇنداقتا ئۇ بەك تۈگۈشۈپ كىتەرمۇ؟ چۈشكۈنلىشىپ بىرەر خاتا قارار چىقىرىپ قويارىمۇ؟ دەپمۇ ئويلىدىم لېكىن، ۋاقىت ھەممىگە قادىر ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتىم ھەممە ئىشنىڭ ئۆتۈپ كىتىدىغانلىقىغا، ئۇنىڭ مەندىن ۋاقىتلىق نەپرەتلىنىشىمۇ كېيىن ئۆزىگە تەۋە بولغان بەختكە نائىل بولالايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتىم. ئىشلار ئويلىغىنىمدەك بولمىدى. ئۇنى ھەردەم سېغىناتتىم. سېغىنىشنىڭ ئوتلىرىدا يۈرەكلىرىم پۇچۇلناتتى. ھەممىشە ئەخلاق، ئەقىل ۋە شەھۋانى ۋەسۋەسە ئوتتۇرىسىدا قىلدەك تولغۇناتتىم. تولغۇنۇپ تۇرۇپمۇ كۆڭلۈم ئۇ تەرەپكە ئاغاتتى. شۇنداق قىلىپ بىز بۇ مۇھەببەتكە

باشچىلاپ كىرىپ كەتتۇق. باشتا ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئىشلاردا ئازاپلىنىپ، ئىشتىن كىيىنلا پۇشايمان قىلىپ يۈرگەن بولساممۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىكى بىلەن بۇ ئىشلارنى ئۆزۈمگە توغرا چۈشەندۈرۈشكە كۆنۈپ قالدۇم. نەچچە خوتۇن ئالغانلارمۇ، كۈندە باشقا- باشقا نازىنلار بىلەن كۆڭۈل ئاچىدىغانلارمۇ ماڭا ئوخشاش ئادەمغۇ؟ مەن ئۇنى ئالدىمىدىم، ئۇ ئۆزى خالايدۇ. مەنمۇ ئۇنى ياخشى كۆرىمەن. ئادەمنىڭ ھاياتى قانچىلىك؟ ئازاپتا، ئىسكەنجىدە ياشىساڭمۇ ئۆلسەن. كۆڭلۈك خالىغان ئىشنى قىلىپ خۇشال ياشىساڭمۇ ئۆلسەن. دېگەنلەرنى ئويلاپ ئۆزۈمنى توغرا چۈشىنىشكە، ئاقلاشقا تىرىشاتتىم. نىمىلا دىمەي، ئۇنىڭ بىلەن ئۆتكەن كۈنلىرىم مەنالارغا باي، يېقىشلىق ئىدى. ئۇنى سۆيەتتىم. سۆيۈلەتتىم. ئۇنىڭ باغرىدىن ئۆزۈم ئۇزۇن يىل تەقەززا بولغان بارلىق مەھر- مۇھەببەتنى، روھى ئۇزۇقنى، مەنئىي خۇشاللىقنى تاپالايتتىم. ئۇنىڭ بىر كۈنلەردە بۇ تۇرمۇشتىن زېرىكىپ قېلىشىنى، ئايالىم ئىككىسىدىن بىرىنى تاللىشىغا قىستاپ تۇرىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپمۇ قالاتتىم لېكىن ئۇ ماڭا نەچچە رەت «مەن سەۋەپلىك تۇرمۇشىڭىزدا بىرەر كۆڭۈلسىزلىك بولۇشىنى خالىمايمەن. مېنىڭ سىزنىڭ تۇرمۇشىڭىزغا بۆسۈپ كىرگۈم يوق، قەلبىڭىزدە تۇرغۇم بار. پەقەت مېنى چىن دىلىڭىزدىن سۆيىشىڭىزلا مەڭگۈ توي قىلماي، سىز بىلەن ئۆتمەن» دەيتتى. بۇنداق چاغلاردا يەنىلا ئۇنىڭ ھاياتىنى مىنىڭدەك بىر ئادەمگە ئاتىۋەتكىنىگە ئىچىم ئاغرىپ قالاتتى. شۇنداق قىلىپ ئارىدىن ئىككى يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتتى. ئايالىم بىلەن رەنانىڭ ئوتتۇرىسىدا چېپىپ يۈرۈپ، بۇ ئىشلارنى جايدا چىپسىلاشتۇرۇشقىمۇ ئۇستا بولۇپ كەتتىم. ھەتتا موللامدىن بىرسىگە ئازراق پۇل بېرىپلا رەنا بىلەن مەخپىي نىكاھلىنىۋالدىم. ھەممىدىن ھەيران قىلارلىقى ئايالىم بىلەن رەنانىڭ تەڭلا ھامىلدار بولغانلىقى، ئايالىمنىڭغۇ بۇ خۇشلۇقتىن بېشى ئاسمانغا يەتتى. ئەلۋەتتە مەنمۇ خۇش ئىدىم لېكىن، رەنانىڭ قورسىقىدىكى بالىنى ئويلىساملا بېشىم قاتاتتى. ئۇ بالىنى باشقا يۇرتقا بېرىپ تۇغۇپ كىلىمەن دىگىنى بىلەن ئۇ بالا بىر ئۆمۈر دادىسىز چوڭ بولامدۇ؟ ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزۈمنى ئاشكارىلىسام ئۇ چوڭ بولسا بۇ ئىشنى قانداق چۈشىنىدۇ؟ گۈلنەزەر رەنانىڭ توي قىلمايلا تۇغقىنى بىلسە بۇ ئىشتىن گۇمان قالماي قالامدۇ؟ - بېشىڭىزنىڭ قېتىۋاتقىنى بىلىمەن، دىدى بىر كۈنى رەنا تۇيۇقسىزلا. مەن ئۈرۈمچىگە كۆچۈپ كىتىشىنى ئويلىدىم. بۇ ئۆيىنى سېتىۋېتىپ ئۈرۈمچىگە بېرىپ بىرەر ھۆسن تۈزەش ئورنىدا ئىشلەيمەن. بالىنى شۇ يەردە تۇغۇپ، شۇ يەردە چوڭ قىلىمەن. سىزمۇ ۋاقىت چىقىرىپ بېرىپ تۇرىشىڭىزلا بولىدى. - ئۆزۈڭىز يالغۇز، ياقا يۇرتتا، قانداق بولار؟ - ئەنسىرىمەڭ ماڭا ھېچ ئىش بولمايدۇ. بالامنىمۇ چوقۇم ياخشى بېقىپ چوڭ قىلىمەن. شۇ بىرلا غېمىم سىزنى دائىم كۆرۈپ تۇرالمىدىغان بولدۇم. - بۇ ئىشتا يەنە ئويلىنىپ باقايلى، ئۆيىنى سېتىشقا ئالدىرىمايراق تۇرۇڭ. دىگەن

ئىدىمىمەن ئالدىنقى كۈنى. بۈگۈن رەنانىڭ ئۆيىگە تېلېفون قىلىشىدا بىرەر قارارغا كەلگەنلىكىنى پەملىدىم. بايقى چۈشۈم بىلەن رەنانىڭ ئۆيىگە تېلېفون قىلىشىنى بىرلەشتۈرۈپ ئۇنى «ئايالىڭدىن ئاجرىشىپ مېنى ئەمرىڭگە ئال» دېمەس ھە؟ دەپ ئەنسىرەۋاتاتتىم. شۇ تاپتا شۇنچە بىچارە ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان ئىدىمكى قايسىلا يولنى تاللىسام ماڭا پايدىسىز. بۇ ئىككى ئايالنىڭ ھېچقايسىدىن ئايرىلىپ قالغۇم يوق ئىدى. راست، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىدىن ۋە ھەر ئىككىسىنىڭ قورسىقىدىكى بالامدىن ئايرىلىپ قالغۇم، ۋاز كەچكۈم يوق ئىدى. مەن بۇ ئىككى ئايالنىڭ ۋە ئىككى ئايالنىڭ قورسىقىدىكى بالىلىرىمنىڭ ئىشلىرىنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش تاللىشىدا بېشىم قېتىپ يۈرگەندە مېنىڭ ھاياتىمنىڭ، مەن سۆيگەن، مېنىمۇ سۆيگەن ئىككى ئايالنىڭ، بالىلىرىمنىڭ... قىسقىسى ھەممىنىڭ ئەجەلنىڭ رەھمىسىز ئالغىنىغا چۈشۈپ بولغىنىنى ئويلاپمۇ باقمىغان ئىكەنمەن... رەنانىڭ قېشىغا يېتىپ كەلگىنىدە ئۇنىڭ چىرايلىرى سارغىيىپ، كۆزلىرى قانداقتۇر بىر ۋەھىمنىڭ سايىسىدىن بەشارەت بېرىپ توختىماي ئەندىكىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە ئەتىگەندىن بېرى بېلى بىلەن قورسىقى ئاغرىپ، ھەيز كېلىشكە باشلاپتۇ. چۈشتە ماڭا تېلېفون قىلىپ بولغاندىن كېيىن دوختۇرخانىغا بېرىپ تەكشۈرتۈپتۇ. نەتىجىسى شۇ بوپتۇكى - بىزنىڭ بالىمىز ئانىسىنىڭ تېنىنىڭ ئاجىزلىقى سەۋەپلىك ياخشى يىتەلمەي، تۆرەلگەن ئورنىدىلا ئۆلۈپ قاپتۇ. دوختۇرخانىغا بولۇپ قالغانلىقى ۋە رەنانىڭ تېنىنىڭ ئاجىزلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ جىددى ئوپراتسىيە قىلىش كېرەكلىكىنى، دەرھال بالىنىستىن يېتىش رەسمىيەتلىرىنى بېجىرىشىنى ئېيتىپتۇ. سەللا كېچىكسە قوساقتىكى ئۆلۈك ھامىلە چىرىشقا باشلايدىكەندە رەنانىڭ ھاياتىغىمۇ خەۋپ يېتىدىكەن. ئۇ دوختۇرخانىدا تۇرۇپلا ماڭا تېلېفون قىلغاندا تېلېفونۇم ئىتىك بولغاچ ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ مېنىڭ تېلېفون قىلىشىمنى كۈتۈپتۇ. ئارىلىقتا قورسىقى بەك ئاغرىغانلىقتىن ۋەھىمىگە چۈشۈپ ئۆيىنىڭ تېلېفونىغا ئۇرغان ئىكەن... مەن ئۇ چۈشتە تېلېفون قىلىپ ئەھۋالنى ئېيتقاندا دوختۇرخانىغا بېرىشىنى ئېيتىپتەنمۇ نۇنمىشقىمۇ ئىشنىڭ بۇنچىۋالا ئېغىرلىقىنى ئويلىيالمىدىم تېلېفوننى ئېتىپ قويۇپ ئۇخلىغاندىمەن؟ دەپ ئۆزۈمنى ئەيىپلىدىم. ئۇ ئاغرىق ئازابىدىن بەكرەك بالىمىزنىڭ تېخى تۇغۇلۇشقا ئۈلگۈرمەيلا كىتىپ قالغانلىقىدىن ئازاپلىنىۋاتاتتى. - ئاللاھ ئىكەم مېنىڭ پىشانەمگە مەڭگۈ يالغۇز ياشاشنى پۈتۈشەتكەن بولارمىدى؟ دەپ نالە قىلىپ يىغلايتى ئۇ، - يېقىنلىرىمنىڭ ھەممىسى بىر - بىرلەپ مېنى تاشلاپ كەتتى. ئەمدىلىكتە بىر يۈرەك پارەمگە ئېرىشىپ، ئۇنىڭ بىلەن مەڭگۈ بىرگە ياشايدىغان بولدۇم دەپ ئويلىسام ئۇمۇ مەندەك شۇم پىشانە ئاپىسىنى تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ!... ئۇنىڭغا قاراپ يۈرەك - باغرىم پۇچۇلىنىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ يەنىلا ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىپ ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ، كۆڭلىنى ياساپ، تېزىرەك تەييارلىنىشقا، ھازىرلا

دوختۇرخانىغا بېرىشقا ئالدىرىتتۇراتقان بولساممۇ مېنىڭ ئىچىمدىنمۇ بىر پىغانلىق يىغا بۇرتۇپ چىقىۋاتاتتى. بۇ مېنىڭ قىلغان گۇناھلىرىمغا ئاللاھنىڭ بەرگەن جازاسى، بالىنى قانداق قىلىش توغرىلىق ئويلىغان ھەرخىل ياخشى-يامان خىياللىرىمنى بىلىپ تۇرغۇچى ئاللاننىڭ تېخى تۇغۇلمىغان نارەسىدەنىڭ كىيىنكى كۈلپەتلىرىنى بىلگەچ بىزدىن تارىۋېلىشى دەپ ئويلاپ، ئىچى-ئىچىمدىن ئۆرتىنىپ كەتتىم. رەنانى دوختۇرخانىغا ئاپىرىپ رەسمىيەتلەرنى بېجىرىشىمگىلا دوختۇرلار ئالدىراش بولۇشۇپ كەتتى. بىر قاتار جىددى تەكشۈرۈشلەر تۈگىگەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مەسئۇل بولغان دوختۇر ئوپراتسىيەنى ئەتىدىكى قان ۋە باشقا تەكشۈرۈشلەرنىڭ نەتىجىسى چىققاندا قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. كىشىلىك ھايات مانا مۇشۇنچىلىكلا دەقىقىدە ئۆزگىرىپ كىتىدىكەنكى ئۆزۈڭنىڭ خاتا باسقان بىر قەدىمىڭ تۈپەيلى مەڭگۈ ئەسلىگە كەلمەيدىغان نادامەتكە دۇچار بولىدىكەنسىن. باشقىلارنىڭ ئازاپلىرىغا ھەيران قالغان، ياقا چىشىلىگەن ۋە كۈلۈپلا قويغان دەقىقىلىرىڭ بولىدىكەنۇ بۇ تىراگىدىيەلەرنىڭ ئۆز بېشىڭدا ئەگىپ يۈرگەنلىكىنى، ھامان ئۇنىڭ قارا سايىسى ئاستىدا تۇنجۇقۇپ قالىدىغانلىقىنى ئالدىن بىلەلمەيدىكەنسىن... مەن ئويلاپمۇ باقمىغان، خىيالىمغىمۇ كىرمىگەن قاباھەتلىك قارا قۇيۇن مېنى ۋە مېنىڭ بارلىق ئارزۇ-ئۈمىتلىرىمنى، مېنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلىرىمنى زۇلمەتلىك قوينىغا تارتىپ بولغان ئىدى. قايتا-قايتا قان تەكشۈرۈشنىڭ نەتىجىسى شۇ بولىدىكى رەنا ئەيدىز كېسىلى بىلەن يۇقۇملانغۇچى ئىكەن! بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغىنىمدا قانداق ھالەتكە چۈشۈپ قالغىنىمنى تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بېرىشكە ئاجىزلىق قىلىمەن. ئەس-ھۇشنى يوقىتىشنىڭ قانداق بولىدىغانىنى، ئۆلۈم ۋە ھىمىسىنىڭ قانچىلىك قورقۇنۇشلۇق بولىدىغانىنى پەقەت بېشىغا كەلگەنلەر، بۇرنىغا ئۆلۈمنىڭ مۇدەھىش ھىدى پۇرىدىغانلارلا ھىس قىلالىسا كېرەك. شۇنداق، ھەممە ئىشنىڭ نەتىجىسى نەچچە كۈنلەرگۈچە ئاغزىمغا گىيا سالماي، بىر دەقىقە ئۇخلىماي تەشۋىشلەنگىنىمدەك بولدى. رەنانىڭ دىيىشىچە بۇ كېسەل ئۇنىڭغا پەرھاتتىن يۇققان بولۇشى مۇمكىن ئىكەن. لېكىن ئۇمۇ ئەمدى بىلىپتۇ... ئەپسۇس بىلگىنىمىزدە بۇ نىجىس كېسەل ئۇنىڭدىن ماڭا، مەندىن ئايالىمغا چاپلىشىپ بولغان ئىدى... بۇ گۇناھ زادى كىمدە؟ بۇ تىراگىدىيەنى كىمدىن كۆرۈش كېرەك؟ پەرھاتتىنمۇ؟ رەنادىنمۇ؟ مەندىنمۇ؟ ئۇنداقتا گۈنەزەرچۇ؟ تېخى تۇغۇلۇشقا ئۈلگۈرمىگەن بالىلارچۇ؟ ئۇلار گۇناھسىز ئىدىغۇ؟ خاتىمە ھايات تولىمۇ قىممەتلىك! شۇنداق بىر كۈنلەر بېشىمىزغا كەلگەندە نىمىلا قىلساق ۋاقتىنى كەينىگە قايتۇرغىلى، خاتا باسقان قەدىمىزنى كەينىگە قايتۇرغىلى، ئۆزىمىز قەدىرلەشنى بىلمىگەن بەخت ۋە تىنچلىقنى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولمايدۇ. نۆۋەتتە جەمئىيىتىمىزدە سەلدەك يامراۋاتقان بۇ نىجىس كېسەلنى داۋالىغىلى بولمىسىمۇ چوقۇم ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ. پەقەتلا زەھەردىن، شەھۋەتنىڭ ۋاقتلىق

ئېزىقتۇرىشىدىن يىراق تۇرساقتا، پاك ۋە ئىتقاتلىق ياشىساقتا بۇ چەكلىك ھاياتتىكى ئۆزىمىزگە تەئەللۇق بولغان نىسۋىلەردىن ھوزۇرلىنىپ ياشاشقا ھوقۇقلىقىمىز! تىنىمىزگە سىناق ئۈچۈن بېرىلگەن قىسقىغىنە ھاياتىمىزنى قەدىرلەيلى. بىزگە نىسۋە قىلىنغان بەختنى قەدىرلەيلى. ئۆزىمىزنى، ئەتراپىمىزدىكى بىزنى سۆيىدىغان، بىزگە ئىشىنىدىغان بارلىق كىشىلەرنى قەدىرلەيلى. ھايات ئۇ بەكمۇ قىسقا شۇنداقلا ھەر بىر ئىنسانغا پەقەت بىرلا قېتىم كىلىدۇ. تامام.

يانغین ئېلکتابلىرى

ئېلکتاب ئىشلىگۈچى: يانغین ئېلکتاب گۇرۇپپىسى

www.yanghin.net

www.yanghin.cn

kitab@yanghin.net

admin@yanghin.net